

HLASY

Katolického spolku tiskového.

Ročník 42.

Číslo 5.

J. Ježek:

ČTYŘICET LET KATOLICKÉHO SPOLKU TISKOVÉHO V PRAZE.

V PRAZE 1911.

Nakladem Katolického spolku tiskového. — V komisi
Cyrillo-Methodějského knihkupectví Gustava Francla.
Členské příspěvky a předplatné nečlenů přijímá
Cyrillo-Methodějské knihkupectví Gustava Francla
v Praze I., Melantrichova ulice č. 536.

Cena 90 h.

Hlasy Katol. spolku tiskového.

Členský příspěvek a předplatné nečlenů obnáší ročně i s pošt. zásilkou 2 koruny.

Posud možno obdržeti v Cyrillo-Methodějském knihkupectví Gustava Francla v Praze:

R. 1871. 1872. Jest úplný. Cena ročníku 1 K 60 h.

R. 1879. Č. 1. S Bohem či bez Boha. Nakreslil Dr. Karel Lev Řehák. 72 h. — Č. 2. Zásluhy duchovenstva o české školství. Nastínil Jan Ježek. 56 h. — Č. 3. Zlato a pozlátka. Napsal V. Pakosta. 44 h. — Č. 4. Lenka z pohodny. Napsal J. Souhrada. 76 h. — Č. 5. Otevřené oči. Napsal E. Brynych. 36 h. — Č. 6. Počátky křesťanství mezi Slovany. Napsal J. Ježek. Část I. Slované jižní. 48 h. — Úplný ročník 1 K 60 h.

R. 1880. Č. 2. Lhota dvořácká, Lhotou žebračí. Obrázek ze života v době nejnovější. Vypravuje J. Ehrenberger. 44 h. — Č. 3. Kněz Jan. Napsal Josef Souhrada. 80 h. — Č. 4. Schovanka. Povídka z doby a pro dobu novější. Napsal J. Mergl. 50 h. — Č. 6. Upomínky z cest života. Vypravuje J. Dolenský. 48 h. Neúplný ročník 1 K 20 h.

R. 1881. Č. 1. Pouť. Povídka od T. Hájka. 50 h. — Č. 2. Listy zvadlé. Sebral Dr. Karel Lev Řehák. 48 h. — Č. 3. Odplata zrady. Vypravování dějepisné od T. Hájka. 40 h. — Č. 3. Třtina na větru. Povídka. Napsal V. Pakosta. 30 h. — Č. 5. Diamantek. Povídka ze vsi. Napsal Ed. Brynych. 40 h. Úplný ročník 1 K 60 h.

R. 1882. Č. 1. Pouť Slovanů do Říma ke dni 5. července L. P. 1881., kterou spolu vykonal i popisuje Th. Dr. Karel Lev Řehák. Díl I. 90 h. — Č. 2. Totéž. Díl II. 1 K 10 h. — Č. 3. a 4. Kalich utrpení. Povídka s počátku válek husitských od F. Vacka. — Člověk bez náboženství. Dle starého německého spisu vzdělal J. B. Podstránský. 72 h. Úplný ročník 1 K 60 h.

R. 1883. Č. 1. Zábořský vladyka. Historická povídka od V. Beneše Třebízského. Cena 50 h. — Č. 2. Lepší čest než důstojenství. Napsal F. Caballero. Ze španělštiny přel. Fr. Pohunek. 56 h. Cena těchto 2 čísel 80 h.

R. 1889. Č. 1. Naši přátelé. Obrázky ze života lidumilů a spolků lidumilných. Podává Karel Kramář. 50 h. — Č. 2. Z našeho kraje. Obrázek z počátku šestnáctého stol. Od Boh. Brodského. 80 h. — Č. 3. František de Paula kardinál ze Schönbornů, kníže-arcibiskup Pražský. Napsal Dr. Kl. Borový. 40 h. Cena těchto 3 čísel 1 K 10 h.

R. 1890. Č. 1. Časové obrázky. Kreslí J. Ježek. 1 K. — Č. 2. Pro víru oteckou. Dějepisný obraz. Napsal Al. Dostál. 60 h. — Č. 3. Hlasatelé svobody. Tři obrázky z naší doby. Napsal Boh. Brodský. 1 K. — Č. 4. Dobré vychování, základ štěstí. Povídka ze života řemeslnického od M. Kamenáře. 60 h. Úplný ročník 2 K.

R. 1891. Č. 1. Hradišský zeman. Napsal A. Dostál. 60 h. — Č. 2. Nevěřící věřící. Tři obrázky z naší doby. Napsal B. Brodský. 1 K. — Č. 3. Nástin svobodného zednářství. Dle

Ročník XLII.

Číslo 5.

HLÁSY

Katolického spolku tiskového.

J. JEŽEK:

ČTYŘICET LET KATOLICKÉHO
SPOLKU TISKOVÉHO V PRAZE.

V PRAZE 1911.

Nákladem Katolického spolku tiskového. — V komisi
Cyrillo-Methodějského knihkupectví Gustava Francla.

ČTYŘICET LET

KATOLICKÉHO SPOLKU
TISKOVÉHO V PRAZE.

Napsal

J. JEŽEK.

V PRAZE.

NÁKLADEM KATOLICKÉHO SPOLKU TISKOVEHO. — V KOMISI
CYRILLO-METHODEJSKÉHO KNIHKUPECTVÍ GUST. FRANCLA.

1911.

Nihil obstat.

Dr. Jos. Tumpach,
censor.

Imprimatur.

**Z kníž. arcib. Ordinariátu v Praze, dne 7. listopadu 1911,
čís. 14.303.**

Dr. Jan N. Sedlák,
generální vikář.

Tiskem „Politiky“ v Praze.

ÚVOD.

V době našeho znovuzrození české duchovenstvo často i na úkor vědám theologickým pracovalo zdárně téměř v každém odvětví písemnictví, a literární práce své, pokud nevyšly o sobě, uveřejňovalo společně s laiky v různých sbírkách, almanaších, Hlasateli, Prvotínách pěkných umění atd.

Teprve když r. 1827 založen snesením výboru vlasteneckého Musea v Čechách časopis Musea království Českého, jehož redakci převzal Frant. Palacký, tu světící biskup Fr. Pištěk, k. arcib. ceremonář Karel Alois Vinařický, kanovník dr. Mik. Tomek, farář Vojtěch Procházka, spiritual Ig. Mráz a jiní zasadili se o založení Časopisu pro katolické duchovenstvo, „aby v něm mužové pravověrným smýšlením, mnohostrannou vzdělaností a dokonalou znalostí jazyka českého vynikající — literární práce své ze všech odvětví bohosloví mohli ukládati a tak kléru dána byla příležitost ku všestrannému vzdělávání sebe a k doplňování nedostatku školního vyučování jazykem mateřským.“

Nakladatelem Časopisu, jenž počal vycházeti r. 1828, byla vlastně pražská kníž. arcib. konsistoř, která nechťic z něho míti zisk, dávala odběratelům z čistého výnosu premie, zejména překlady některých spisů sv. Otců.

V Časopise pro katolické duchovenstvo neuveřejňovány však tehdy jen práce přesně bohoslovecko-vědecké, nýbrž i básně, písně, kázání, pastýřské listy,

encyklyky, pojednání o otázkách časových, o zpěvu církevním, stati ze školství, vychovatelství, archeologie, zprávy životopisné, literární ano i spolkové. Prvními redaktory byli: kanovník dr. Mik. Tomek, farář Vojtěch Procházk a Ig. Mráz; od r. 1831 až 1832 vedl redakci kanovník V. V. Václavíček a v letech 1833—1847 kanovník V. M. Pešina.

Než po letech čtyřicátých jediný časopis duchovenský nedostačoval; uznávána potřeba nového listu, který by přinášel občas nejen články vědecké, hájil víru proti bludům pověry a nevěry, rozněcoval lásku ke všemu, co křesťanům svato, nýbrž i mysl mile bavil ušlechtilou zábavou. To vše maje na zřeteli zasloužilý spisovatel a kněz církevní Václav Štulc, založil r. 1847 a až do r. 1862 redigoval časopis „Blahověst“, jenž s počátku byl týdeníkem a později vycházel třikrát za měsíc. Když pak r. 1852 Časopis pro katolické duchovenstvo zanikl, byl Blahověst jediným tlumočnickem citů, potřeb a tužeb českomoravských katolíkův, a přinášejí ve svých sloupcích rozličné úvahy a pojednání časová, příběhy a obrazy z dějin i ze života, řeči duchovní původní i překlady ze sv. Otcův a učitelů církevních, četbu zábavno-poučnou, básně, písně, životopisy světců a světic Božích i výtečníků křesťanských, zprávy o životě náboženském ze všech končin světa a drahně jiných zajímavých drobností, dostal své úloze velmi čestně. Pohlížeje také bedlivě ku potřebám obecného lidu a všemožně napravuje, co jiní kazili a bořili, Blahověst byl vhodným lékařem proti nejednomu současnému neduhu.

S Blahověstem vydával V. Štulc politický list „Občan“, jímž chtěl probouzeti národní vědomí a hájiti zásady, že katolictví a svoboda nikterak se nevyklučují. Leč po revoluci březnové r. 1848 byl „Občan“ zastaven a za reakce Bachovy již neoživil.

Současně vydával kněz Josef Ant. Šrůtek ve Hradci Králové „Polabského Slovana“, ale rovněž jen dobu kratičkou.

Teprve počátkem let šedesátých, kdy vzkříšen byl zaniklý Časopis katol. duchovenstva a založeno Dědictví sv. Prokopa, kdy po Čechách rozproudil se život politický, Václav Štulc jal se vydávati politický list „Pozor“, v němž háje zájmy katolické církve, stál v řadách opposice proti absolutismu Schmerlingovu, začež odsouzen k dvouměsíčnímu žaláři a ku ztrátě 1000 zl. z kauce. Trest odpykal si v tehdejším kněžském vězení u sv. Jiří na Hradčanech od 6. dubna do 6. června 1863.

UVězněním Štulcovým časopis „Pozor“ ovšem zašel a po té neodvážil se tehdy z duchovenstva nikdo k vydávání listu politického, ačkoli potřeba jeho proti častým nájezdům nepovolaných reformátorů a k obhájení zásad církve katolické i k zastání se křivě osočovaného kněžstva den ode dne stávala se nutnější a četné hlasy se ho dovolávaly.

Tu konečně sestoupilo se několik pražských kněží: katecheta u sv. Jakuba Karel Hložek, kaplan u sv. Štěpána Václav Honejsek, karlínský farář Karel Mašek, ředitel k. a. semináře Fr. Srdínko, katecheta a ředitel školy u sv. Anny Frant. Schoenbeck a kaplan u sv. Trojice v Podskalí Ant. Víšek v konsortium a dlouho rokováno o založení vhodného politického orgánu. Do jedné takové schůze byl pozván i tehdejší kaplan u sv. Vojtěcha J. Drozd, jenž seznav, oč jde, ochotně převzal redakci. Ačkoli stěžní sehnána byla potřebná kauce, odvážil se přece malý hlouček ten beze všeho základního kapitálu důležitého podniku a dne 25. dubna 1869 vydáno první číslo týdeníku „Čecha“.

Drozď nevedl listu sice libovolně, přece však dosti samostatně, což zavdalo podnět k malým nedorozuměním a mělo v zápětí změnu v redakci. Utvořilo se konsortium nové, rozšířené, a od 1. ledna 1870 svěřeno řízení „Čecha“ archeologovi A. Schmittovi, od 1. března 1871—1872 Karlu Jelenovi, od 1. ledna 1872—1875 Janu Černému, pak Šubertovi, Kopalovi, Hubáčkovi atd.

„Čech“ vedl si dosti obratně i rázně, a slovatný Fr. Palacký nejednou pronesl o něm lichotivý úsudek veřejně.

Protože od r. 1861 strana, jež stála za Národními Listy, tehdy právě založenými, ve spojení s českými evangelíky (helvety) nejen ve svých orgánech, nýbrž i rozličnými menšími tiskopisy, brožurami a letáky neustále napadala církev katolickou, její zřízení i její kněžstvo světské, zejména pak řeholní, sdružil se v Praze za souhlasu Jeho Eminence Bedřicha kardinála Schwarzenberka hlouček duchovních ve spolek pod názvem „Katolický spolek tiskový“, jež stejnou zbraní, menšími brožurami chtěl bojovati proti zavilým našim nepřítelům a tiskem všemožně prospívati věci katolické. Sestaveny stanovy, a když byly výnosem ze dne 1. února 1870 pod č. 55.743 od velesl. císař. král. místopředsednictví vzaty na vědomí, přikročeno k dílu. Nejprve v Ordinariatním listu pražském a pak v týdeníku „Čech“ dne 17. února 1870 uveřejněno toto provolání:

„Za svého pozemského putování viděl kdysi Pán přicházeti zástupy mnohé, i líto bylo mu lidu tohoto a v bolesti své pravil k apoštolům: „Proste Pána žni, ať pošle dělníky na vinici svou“.

A co by řekl dobrotivý ten Mistr nebeský za dob našich? — Lid náš volá: „Dejte mi pokrm a to

pokrm duchovní, abych nasycoval duši svou“. I obrací se na vše strany a hledá, kdo by mu pokrmu toho poskytl. A v této tužbě své dostane často do rukou místo chleba kámen a místo ryby hada, místo pokrmu zdravého — plevu. Tou se nenasytí, ale zeslabí na duchu, otráví se, a mnohý zničen padá za obět předčasnou čtením spisů zábavných. Kázání, vyučování, modlitba toliko — za dob našich nepomáhají. „Modli se a pracuj!“ praví Duch svatý.

Vědomi jsouce si toho mnozí mužové katoličtí shlukli se ve spolek a umínili si s pomocí Boží podávati lidu chléb záživný, spisy dobré, užitečné, prospěšné a času i potřebám lidu přiměřené.

Úloha naše jest veliká, vznešená, vlastenecká, křesťanská. Chceme zachránit lid náš nejen církvi, ale i vlasti, jsouce si toho vědomi, že jen tehdy jest lid silný a nepřemožitelný, je-li vzdělaný, osvícený, ctnostný. Osvěta a vzdělanost jest heslem naším. Bez ctnosti není osvěty a vzdělanosti, a bez Boha není ctnosti ani lásky vlastenecké.

A kdož jest Čechem a nepřál by si zachování svého národa, nepřál by si osvícený a vzdělaný, na výši času stojící lid? — Než právě, že úloha naše tak vznešená a veliká, potřeba, by se k nám připojili všichni upřímní katolíci a Češi, a tak kameny snášeli k veliké budově blaha a štěstí jak časného, tak věčného národa našeho.

I vyzýváme tuto každého pravého Čecha a katolíka, aby vstoupil do spolku takového a buď příspěvky nebo písemnými pracemi hleděl nás v snaze naší všemožně podporovati. Neboť jen tak bude nám možno v lidu šířiti spisy dobré, poučné i zábavné.

Přístup svůj může ohlásiti každý buď v k. a. semináři u ředitele veledůst. p. Fr. Srdínka nebo

v redakci „Čecha“, nebo v redakci listu „Frisch voran“.¹⁾

Provolání bylo v Ordinariátním listu otištěno česky a německy a podepsáno zakládajícím komitétem; v „Čechu“ podepsal je zatímní předseda, metrop. kan. Vincenc Bradáč. Německy otištěno v časopise „Frisch voran“ a v „Bohemii“. Dle stanov sestával katolický spolek tiskový z odboru českého a z odboru německého se společným presidentem či předsedou v čele. Odbory měli řídit starostové.

„Časopis katol. duchovenstva“ z roku 1870 na str. 152 n. píše o tom takto: „Prozatímní komitéť pod předsednictvím veledůst. kan. Vincence Bradáče učinil kroky přípravné k založení tiskového spolku. Podle stanov má tento spolek sloužiti účelům katolickým pomocí českého i německého jazyka, pročež se ve dva odbory rozpadá: v český a německý, kteréž vedením společného předsedy o dosažení účelu sobě vytknutého pečovati mají.

Těšíme se upřímně, že už nyní mnozí katolíci, kněží i nekněží, ku spolku témuž přistupují. Leč my se domníváme, že dobré věci mnohem lépe a trvaleji bude poslouženo, jestli na místě dvou odborů téhož spolku raději dva úplně samostatné a od sebe nezávislé spolky tiskové založeny budou, jeden český, druhý německý; každý arci se zvláštním výborem a předsedou. Doufáme, že valná čili jenerální schůze, kteráž co nejdříve bude svolána, toto přání odůvodněným býti shledá a dvojí spolek založí. My v tom spatřujeme jedinou cestu, která by se pozdějším

¹⁾ Dle § 7. stanov, jež s časopisy Čechem a Blahověstem po Čechách a Moravě rozesílány, jsou členové Katolického spolku tiskového: 1. zakládající, kteří složí jednou pro vždy 50 zl.; 2. přispívající, kteří platí roční příspěvek 1 zl.

roztržkám a svárům hned nyní uvarovati a předejítí mohlo.“

Na den 19. května 1870 svolána byla první valná schůze do místnosti Katolické besedy v Liliové ulici (v domě barvíře hedvábí Ondřeje Matyše) s tímto programem:

1. zpráva zakládajícího komitétu;
2. volba předsedy a místopředsedy;
3. volné návrhy;
4. schůze odborů;
5. volba výborů odborových.

Týdenník „Čech“ ze dne 25. května 1870 v č. 21. na str. 179. napsal o první valné schůzi toto: „Valná schůze katolického spolku tiskového konala se dne 19. května za veliké účasti v místnostech Katolické besedy v Liliové ulici.

Zatímní předseda vysocedúst. p. kanovník V. Bradáč vyličil nejprve, jak spolek začátek svůj bral a v čem záleží práce zakládajícího komitétu; dále, že až do dne valné schůze do českého odboru přihlásilo se 686 členů s vkladem 2684 zl. a do německého 230 členů s vkladem 440 zl. Mezi volbou předsedy a místopředsedy předsedal Exc. hr. Lev Thun. Zvoleni byli: za předsedu kanovník Vincenc Bradáč a za místopředsedu spolkového kanovník Ant. Frind.

Při 3. odstávci denního pořádku hlásil se nejprve o slovo místopředseda, jenž rázně řečnil proti z některé strany projektované fusi obou odborů v jeden celek, však neméně přimlouval se pro rozdělení ve dva odbory dle znění stanov. Při debatě o tomto návrhu mluvil Excel. hrabě Thun, Bradáč, Štulc, rektor Srdínko, kons. rada Hora, dr. Borový, Pilz a Langer. Při hlasování přijat návrh dra Borového, aby pro přepracování stanov (českého zně-

ní) po sestavení odboru bez odkladu bylo sestaveno komité, dále většinou hlasů návrh na denní pořádek.

Ve schůzi odborů vykonána volba výboru a zvoleni jsou do výboru českého odboru pp. Vincenc Bradáč, kanovník Josef Ehrenberger, kanovník Ed. Tersch, vicerektor Fr. Hrádek, kanovník V. Štulc a konsist. rada Ant. Hora. Za náhradníky: katecheta u sv. Jakuba Karel Hložek a archeolog Ant. Schmitt.

Do německého odboru: Frind, Seidl, Rudl, Pilz, Elbl, Zenefels. Za náhradníky: Barvitijs a Jaenig.

Volbami těmi denní pořádek byl vyčerpán a schůze ukončena.

Kojíme se jistou nadějí — končí „Čech“ svůj referát — že spolek, který těší se již při vzniku z tak velkého účastenství, v čase co možná krátkém rázným činem vystoupí ve prospěch svého blahodárného účelu.“

Ve výborové schůzi odbor český ustavil se takto: kanovník V. Bradáč zvolen předsedou, kanovník dr. Tersch náměstkem, konsist. rada Hora jednatelem, kanovník Štulc zapisovatelem a dr. Hrádek pokladníkem.

Po té byli v „Čechu“ a „Blahověstu“ dosavadní sběratelé příspěvků vyzváni, aby vklady členů odvedli pokladníkovi, jenž pak sám všechny vklady přijímal.

Jaké pozornosti a jakým nadějím tiskový spolek katol. se těšil, vidno i z toho, že dle referátu v Časopise katol. duchov. z r. 1870 str. 546 nn. při pastorační konferenci duchovenstva pražského dne 25. října dp. Jan Sachar, farář u sv. Petra v Praze, promlouvaje o tematě „Jakých prostředků by se

katol. správce duchovní uchopiti měl, aby v nynější době lásku k církvi mezi věřícím lidem zachoval a rozmnožil?“, doporučoval podporu „Katol. spolku tiskového“, „aby se tudy naproti pamfletům a nevěreckým brožurkám, jimiž lid náš často otravován bývá, vydatný protijed osadníkům sdělil a oni ve zkázu nesmrtelné duše nevběhli,“ kteréžto příležitosti starosta spolku kanov. Vinc. Bradáč a kanov. Frind požádali k tomu, že veškeré přítomné duchovenstvo požádali za podporování zájmů spolkových. Druhý řečník konferenční, dp. Václav Honejsek, kaplan u sv. Štěpána v Praze, mluvě o tom, „jakým způsobem by katolický kněz napomáhati mohl a měl k rozšiřování dobrých spisů mezi lidem a k podporování zájmů katol. spolku tiskového“, doporučil rovněž spolek tento a „obzvláště podotkl, že jest žádoucí, aby katol. spolek tiskový zvláštními agenty či jednateli svými o hojně rozšíření brožurek se postaral“, k čemuž kan. Bradáč doložil, „že tiskový spolek katolický již učinil opatření, aby agenty svědomité a pilné získal, kteří by se o rozšíření spolku starali a spolu dodávání brožurek jednotlivým údům usnadnili.“

Když r. 1874 pokladník spolku dr. Fr. Hrádek zvolen kanovníkem u sv. Víta, převzal úřad pokladníka Ant. Víšek a koná funkci tu svědomitě až podnes. Jsa od r. 1872 členem výboru a od r. 1874 pokladníkem, bude brzy slaviti dvoje 40leté jubileum v katolickém spolku tiskovém.

Orgánem katolického spolku tiskového v Praze byly „Hlasy katol. spolku tiskového“, přinášející menší a větší brožurky. První rok vydal katol. spolek tiskový deset knížek, na jichž obálce vytištěny následující „Výňatky ze stanov katolického spolku tiskového“:

„Účelem spolku tiskového jest, tiskem prospívati všemožně věci katolické.

Spolek skládá se ze dvou sborů, totiž: pro jazyk český a německý; a každý sbor čítá členy dvojího druhu:

- a) zakládající,
- b) přispívající.

Členové zakládající složí při vstoupení nejméně 50 zl., přispívající platí roční příspěvek nejméně 1 zl. r. m., kterýž se na počátku každého roku skládá.

Přistupující se může hlásiti za člena buď k českému buď k německému sboru, aneb k oběma spolu, musí však v tomto posledním případě platiti dvojnásobně.

Každý člen obdrží spisy spolkem vydané a má je jakož i jiné od spolku schválené dle možnosti rozšiřovati, a má spolu všemi dovolenými prostředky rozšiřování špatných spisů zamezovati.

Člen, jenž přispívá ročně 1 zl., obdrží tiskopisy po 1 výtisku, kdo přispívá 2, 3 atd. zlatými, obdrží po 2, 3 atd. výtiscích.

Členové zakládající, kteří totiž položili 50 zlatých jednou na vždy, a to výslovně k odboru českému, obdrží z úroků svého vkladu po 3 výtiscích.“

Každá kniha byla pak na druhé straně obálky opatřena heslem: „P r a v d o u k s v ě t l u, s v ě t l e m k ž i v o t u“.

Na obálce poslední knížky toho roku vydané („Odchod českého kněze do Ameriky“ od Jos. Souhrady) předseda spolku Vincenc B r a d á ě oznamoval, jak následuje:

„Tiskový spolek, jenž v květnu r. 1870 v život vstoupil, končí tímto svazkem činnost svou pro rok právě řečený.

Každý začátek jest těžký; i nám naskytly se rozličné dříve netušené překážky a přípravné výdaje, jež nedovolily, abychom vydali více spisů, než se

stalo. — Účty předložíme valné hromadě, která okolo svátků velikonočních bude svolána. Děkujíce za hojně účastenství, jehož se nám ve všech třídách obecnstva českého dostalo, prosíme spolu o další laskavou podporu tohoto podniku. Čím více bude účastníků, tím větší budou i síly materiální spolku a tím více i obšírnějších spisů budeme moci vydávati.“ — Po té je tam poučení o zasilání příspěvků peněžitých poštovní poukázkou.

Dne 7. listopadu 1871 konána v místnostech Katolické besedy v Liliové ulici druhá valná schůze katolického spolku tiskového za slabého účastenství, jak poznamenal časopis „Čech“, který v čísle 125. dne 9. listopadu 1871 přinesl o ní tento referát: „Dle zprávy jednatelské a účetní měl český odbor (v uplynulém správním roce) příjmů 4749 zl. Základní kapitál od 49 členů obnášel 2155 zl. Zbytek sebrán od přispívajících a od dobrodincův.

Německý odbor přijal 1294 zl. 24 kr.; v tom je však zahrnuto 550 zl. od 11 zakládajících členů.

Na tiskopisy vydal český odbor 2603 zl. Pro rok 1871 zůstalo v pokladně 35 zl. 92 kr. a ve spořitelně 2155 zl. Německý odbor měl celkem 831 zl. 14 kr. vydání a zbylo mu pro rok 1871 na hotovosti 463 zl. 10 kr. Při obou odborech členů stále přibývá.

Předsevzaty pak některé změny v českých stanovách, které upraveny jsou dle německého znění, a počet výboru zvýšen o dva v každém odboru.

Při volbách zvoleni předešlí pánové.

Přáli bychom si toliko, aby český odbor jevil více života než dosud a při svolávání k valné hromadě si vzal příklad z odboru německého.“ Tolik časopis „Čech“.

Ještě na prvním valném sjezdu katolíků mocnářství rakouského roku 1877 sděluje zpravodaj o tisku Zapletal, redaktor ze Štýrského Hradce, že tisko-

vý spolek v Čechách (český a německý) má 700 a 800 členů, a také v „Seznamu katolických spolků v Čechách“, jenž připojen na str. 204. nn. ke knize „První valný sjezd katolíků mocnářství rakouského r. 1877.“ („Hlasů katol. spol. tisk.“ za rok 1877, čís. 4.), sděluje se, že má 1500 členů, při čemž účel jeho udává se slovy: „Prospěti tiskem všemožné věci katolické“, prostředky pak k dosažení účelu uvádějí se tyto: 1. „Vydávání a rozšiřování spisů katolických; 2. obstarávání rychlých a věrných opravných dopisů a telegramů; 3. provedení a podporování podniků k tomu cíli prospěšných.“

Ale posledních výše uvedených slov „Čecha“ nebral si as výbor příliš k srdci, neboť v následujících letech nedočetli jsme se již žádné zprávy o valné schůzi spolku tiskového. Ba ani o to nikdo řádně se nestaral, aby všechny spolkem vydané knihy byly v časopisech oznamovány a recensovány. Alespoň v časopisech nám nejbližších.

Kéž by toho příště již nebylo, tak jako tomu již nyní — bohudík — není!²⁾ Netřeba reklamy barnumské! Leč bez reklamy vůbec neobejde se dnes žádný podnik, tím méně katolický podnik literární. Jen tím si vysvětluji, že po tak mnohoslibném začátku nejen nepřibývalo, nýbrž rok od roku ubývalo členů přispívajících, takže po 12leté činnosti výbor byl nucen obrátiti se r. 1882 k české ve-

²⁾ Nyní uveřejňují se posudky v četných časopisech, jako v „Časopise katol. duchovenstva“, který již od počátku spolu s Ordinariátními listy českými publikací Spolku tiskového si všlmal, v „Hlídce“, ve „Vlasti“, „Růži Dominikánské“, „Věstniku katol. duchov.“, v paedagogických a de nich listech katolických atd. Téz pilným inserováním Cyrillo-Method. knihkupectví v různých časopisech šíří se nyní stále zájem o Katol. spolek tiskový a jeho publikace.

řejnosti opětným provoláním a účast i podporu, což učinil těmito slo

„Dokončivše dle sil svých opět r kat. spolku tiskového“, obracíme se k svým příznivcům, aby pomáhali „Hlasům stále lepšímu rozkvětu. K vydávání spisů t malého nákladu, zvláště mají-li vynikati levnou cenou a hodnotou vnitřní.

V tomto čestném díle ani okamžik nepochybujeme, že nám budou věrní katolíci dle sil svých nápomocni, když uváží, čím jest tisk za dnů našich. Tisk jest meč v ruce bojovníka a dle jakosti zbraně bude i výsledek boje.

↳ Aby ze zápasu tiskového vyšel tisk křesťansko-katolický vítězem, velí nám láska k naší literatuře, již jsme do nedávna ještě mohli nazývati panenskou, velí nám i láska k bližnímu. > Kniha jest skutečným světem, z něhož bere me zábavu, poučení a rozkoš, kniha jest společností naší, do níž hledíme se vpraviti tak, až se okolí a společnost knihová vluzuje v srdci a přejde v krev. Tuto životní krev zachovati zdravou, svěží, nesmíšenou přídavky, které by rozklad její přivodily — jest účelem knih dobrých — knih katolických. Kniha jest přítelem, který že působí ve vůli i cit náš, kdo by toho popíral? Známý výrok: „Pověz, s kým obcuješ, a já ti povím, kdo jsi“, dobře doplnil jiný slavný muž: „Pověz, co čteš, a poznám tebe“. Kniha píše a kreslí v desky srdcí a myslí našich obrazy buď tmavé buď jasné, a že posledních velice jest třeba cestou života lidského, o tom nikdo nepochybuje.

Z řečeného zřejmo, že není bez významu směr, obsah i mluva knih. Dobrá prospívá velmi, ale špatná škodí více. O výtečném jinak básníku francouzském Berangerovi Smiles pronáší tento úsudek: „Neřek-

neme příliš mnoho, tvrdíme-li, že nemravné písně jeho mnohem více způsobily zlého, než čistější jeho plody dobrého; a že by lépe bylo, kdyby všechny jeho básně se zničily a v zapomenutí vešly, ovšem kdyby tím také nemravné písně jeho zahynuly.“

Kniha špatná podobá se do vody vhozenému kamenu, jenž kolem sebe činí větší a větší kruhy. Že podobných knih i naše literatura nemá nedostatek, svědčí mladí samovrazi a uprchlíci od rodičů, již zvolili si společnost knih zhoubných; a že nemáme nadbytek spisů svým směrem výborných — byť i měli jsme hojnost spisů slohem zdařilých — svědčí četní mužové slovutní, kteří s otcovskou láskou o naši literaturu pečující, právem si stěžují do jalovosti a zhoubnosti směru naší belletrie.

Čtouce spis, žijeme život, jenž se nám v něm líčí. Je-li onen líčený život velkolepý, povznášející, staví-li před nás vzory dokonalé, i my se pohybujeme ve společnosti šlechetné a důstojné a přizpůsobujeme se jednajícím osobám, s nimiž cítíme, mluvíme, jednáme — žijeme.

Do takovéto společnosti přijítí, nežádá se většího vstupného než — naučiti se čísti knihy dobré. A „kniha dobrá jest ta, která líčí skutky dobré.“

Tomuto účelu a přání vyhověti bylo vodící hvězdou po celou dobu trvání našeho spolku tiskového. Co bylo na nás, všemožně jsme se snažili psáti poučně a mravně pro obecnost české, čehož důkazem jest i náš letošní ročník. Znamení události, kdy všichni bratři slovanští po tisíciletí šli do Říma, aby díky vzdali sv. Otci za čest Slovanům prokázanou, a spolu osvědčili, že jsou bratři rodem i věrou, že jsou syny vděčné Slavie — věnovali jsme 2 objemné svazky, obsahující popis oné pouti slovanské, aby po čase čtením a vzpomínkou na ni i všichni, kdož tělem přítomi nebyli, duchem

aspoň byli osvěženi, povznešeni a utvrzeni ve vzájemné lásce a víře. Nyní posíláme čtenářům „K a l i c h u t r p e n í“, povídku z našich dějin, obraz naší minulosti. Podává se v ní pěkný obrázek, jaká protivensství bylo církvi přestáti v Čechách za bouřlivých dob náboženských bojů. I pojednání: „Člověk bez náboženství“, jest po našem zdání časové. Na pout roku příštího vydáme se se silami novými a osvědčenými.

První číslo přinese obraz ze zlatých časů otce vlasti, pod názvem „Z á b o ř s k ý v l a d y k a“, obraz vykreslený mistrným perem Beneše Třebízského, jenž s pomocí Boží hodlá vykresliti celou řadu obrazů z dějin Karlových. Za druhý podíl chystáme povídku „L e p š í č e s t n e ž d ů s t o j e n s t v í“, která slavným španělským spisovatelem, Ferdinandem Caballem, byla napsána a kterou zdařile zčeštil František Pohunek.

Tímto směrem krácejíce, hodláme dáti čtenářům svým do rukou knihy dobré, aby byly jim nejlepšími přáteli a nejzábavnějšími společníci v dobách strastí i slastí.

Takto působíce a vyplňující skutkem, co slovem prislibujeme, nadějeme se vši přízně přátel svých, kteří zajisté neopomenou, aby zjednali katol. spolku tiskovému i tam přístupu, kde si ho dosud málo všímali, zejména v katolických rodinách. Hojně členů jest ku zdárnému podniku našemu velice třeba.“ —

Ačkoli na Katolický spolek tiskový pohlíženo úkosem, ba někdy dokonce i pohrdlivě, ačkoli nezřídka jevila se k němu malá účast i mezi těmi, kteří všemi silami měli jej fedrovati, nelze mu upřít skutečné důležitosti v době, kdy byl založen.

Od r. 1869 „Čech“ vycházel jako týdeník, od r. 1872 třikrát za týden (v úterý, ve čtvrtek a v so-

botu); probošt V. Štulc, kanovník Kulda a jiní přáli si toužebně, aby „Čech“ vycházel denně.

Leč to bylo by bývalo možno, kdyby byl měl levnější tisk. Po levnějším tisku toužil rovněž výbor katol. spolku tiskového, aby mohl ročně vydávati více a větších spisů nežli dosud. A to jaksi přirozeně vedlo k založení knihtiskárny Cyrillo-Methodějské, kde potom Hlasy katolického spolku tiskového byly tištěny a expedovány.³⁾

A jako „Čechu“ téměř denně bylo odrážeti neomalené útoky různých nám nepřátelských námezníků, tak spisy Katolického spolku tiskového dle svého hesla „Pravdou k světlu, světlem k životu“ harcovaly mu věrně po boku, tu potírajíce liché vlastenectví, národní bramarbašství, tu rozličné bludné předsudky proti sv. víře, kněžstvu, stolici papežské,

³⁾ Jelikož někteří horliví kněží pražští byli v konsořciu „Čecha“, ve výboru Katolického spolku tiskového i v družstvu knihtiskárny, nebude snad mladšímu pokolení nevhod, zmíním-li se zde stručně o zřízení Cyrillo-Methodějské knihtiskárny. Byla zřízena r. 1872 na podily, jež nebyly ani stejny, aniž počet jejich omezen. Účastníkům ponechána úplná volnost. Dle výše vkladu měl později býti rozdělován čistý zisk. I složili: Beneš Method Kulda, kanovník na Vyšehradě, 1200 zl., Václav Honejsek, kaplan u sv. Štěpána, 1454 zl., Fr. Schoenbeck, ředitel školy u sv. Anny, 1000 zl., Karel Mašek, farář v Karlíně, 1900 zl., Vojtěch Mačan, podnikatel želez. staveb, 5000 zl., Ant. Mužík, katecheta na c. k. I. reálném a vyš. gymnasiu ve Spálené ulici, 2000 zl. Přípravných prací zúčastnil se také katecheta Karel Hložek a olšanský farář Fr. Kareš. Leč brzy potom Hložek stal se farářem v Kozmicích u Benešova a farář Kareš, přestav choditi do schůzí, přestal býti jaksi mlčky členem družstva. — Za ředitele podniku získán universitní syndikus JUDr. Brůžek, jenž opatřil na své jméno koncessi, v Růžové ulici čís. 5 obstaral místnosti, stroje, nářadí i personál. Poněvadž však časopis „Čech“ hned od počátku byl passivní, ale Dr. Brůžek nechtěl s ním ničeho míti, dluhy jeho ne-li převzítí, alespoň krýti, vystoupil brzy z družstva, leč koncessi si ponechal.

řeholím atd. pádnými důvody vyvracejíce. Církev a vlast, manželství bez svátosti, dědictví sv. Petra, proticírkevní boj, novověká osvěta při rozličném světle, počátky křestanství mezi Slovany, oslava blah. Anežky české, 900leté jubileum založení biskupství pražského, 900leté jubileum sv. Vojtěcha, valný sjezd katolíků v Rakousku, Karel IV., otec vlasti a jeho doba, Jan Hus, sv. Jan Nepomucký, z husitství do protestantismu a toho důsledky, reformace na Hradecku, pouti do Říma, do Svaté země, Listy o Bosně, význam klášterů v dějinách atd., střídají se se statěmi apologetickými (Lze-li Boha upříti, Ježíš ve světle pravdy a ve světle zdravého rozumu, Kristus! Bůh!), s časovými úvahami a různými životopisy, aby poučná četba neunavovala čtenářů, promíšen každý ročník „Hlasů katol. spolku tiskového“ vhodnými povíd-

Tu nezbyvalo nežli získati koncessi novou. Dostal ji inženýr Vojtěch Macan, načež firma zněla: Cyrillo-Methodějská knihtiskárna (Vojtěch Macan). Od té doby patřil časopis „Čech“ k tiskárně, ovšem jako její břemeno. Včas potřeby vypomáhala tiskárně penězi Svatováclavská záložna, nedlouho před tím Dr. Karlachem založená. Každému jest na jevě, že knihtiskárna potřebovala hojně provozovacího kapitálu, a ježto denník „Čech“ byl stále v peněžitých nesnázích, ký div, že dluhy jeho v záložně Svatováclavské rostly od měsíce k měsíci, až Dr. Karlach poplašil družstvo zprávou, že musí ohlásiti konkurs nebo likvidaci, chce-li se vyhnouti trestnímu stíhání. Způsobený poplach měl za následek, že když Dr. Karlach se nabídl, že knihtiskárnu s dluhy sám převezme a podšly v několika letech i s úroky splatí, družstvo jeho nabídku ochotně přijalo. A tak stal se r. 1876 Dr. Mik. Karlach majitelem Cyrillo-Methodějské knihtiskárny pode jménem „Zeman a spol.“

R. 1880 Dr. Karlach založil Cyrillo-Methodějské knihkupectví, jež po pěti letech za 10.000 zl. prodal Gust. Franclovi. Knihy, jež firma sama vydala, účtovány ovšem zvláště. R. 1885 pronajal knihtiskárnu Václ. Kotrbovi, pak nabídl ji zdarma kollegiátní kapitole Vyšehradské, a když daru toho nepřijala, prodal ji nájemci za 33.000 zl.

kami a obrazy ze života. Křesťanskou výchovu a některé spanilé ctnosti ženského pohlaví měly na zřeteli Matky - vychovatelky a Hrdinky, otázkou ethicko - sociální a hospodářskou obíraly se úvahy „Práce“, „Rolník - živitel“. Ano i spiritismus, svobodné zednářství, inkvisice, katolicko - politické besedy, volby, lidumilství atd. došly náležitého povšimnutí. Byl-li některý obor písemnictví dosud opomenut, přijde jistě na řadu co nejdříve.

A tak dnes po uplynulém čtyřicetiletí dlužno vydati svědectví pravdě, že proti rozličným pamfletům, nevěreckým brožurám a daremným knihám a řečem, jimiž katolický lid náš od druhé polovice XIX. století jaksi systematicky býval a jest otravován, „Hlasy katolického spolku tiskového“ byly a jsou vydatným protilekem, že po vlastech českoslovanských vykonaly řádně svou povinnost a úloze své dostály čestně!

„Zdař Bůh k další činnosti!“ volám na cestu k jubileu padesátiletému.⁴⁾

⁴⁾ Brožura tato má sice název „Čtyřicet let Katolického spolku tiskového“, ale z dobré přičiny přidány k čtyřicetiletí ještě dvě léta následující, a tak probrána jest celá doba od r. 1870 až do konce 1911.

Mnohé cenné doplňky ku práci té v rukopise ochotně přičinil vys. důst. p. prelát Dr. Jos. Tumpach, a data o jmění spolkovém s podepsaným sdělil vldp. dr. Ant. Víšek, což zde s projevem upřímných díky výslovně připomíná

Výbor a funkcionáři Katolického spolku tiskového.

Členy výboru českého odboru Katolického spolku tiskového od r. 1870 do r. 1911 byli:

Bradáč Vincenc, kanovník.

Ehrenberger Jos., kanovník.

Ekert Fr., farář.

Hamršmíd Josef, převor.

Honejsek Václav, farář.

Hora Ant., kanovník.

Dr. Hrádek Frant., kanovník.

Dr. Kašpar Karel, kanovník.

Dr. Krásl Frant., kanovník.

Kulda Beneš Method, kanovník.

Mergl Jos., podpřevor.

Dr. Podlaha Ant., kanovník.

JUDr. Podobský Jaroslav, advokát.

Pohunek Fr., farář.

Postřihač Ant., duch. správce.

Dr. Sedlák Jan, gener. vikář a kanovník.

Šittler Ed., kanovník.

Schoenbeck, ředitel škol.

Dr. Tersch Ed., kanovník.

Dr. Tumpach Jos., kanovník, který je spolu od roku 1893 redaktorem „Hlasů katolického spolku tiskového“.

Dr. Víšek Ant., č. kons. rada a farář.

Funkcionáři v českém odboru Katolického spolku tiskového byli:

Starostou:	Jednatelům:
Bradáč 1870—74.	Hora 1870—72.
Tersch 1875—80.	Víšek 1872—75.
Hora 1880—84.	Hrádek 1875—81.
Hrádek 1884—1903.	Krásl 1882—87.
Krásl 1903—1907.	Tumpach 1892—1907.
Sedlák 1907—.	Hamršmíd 1907—.

Pokladníkem:

Hrádek 1870—74. Víšek 1874—.

Nám. starostovými: Zapisovatelem:

Tersch 1870—74.	Štulc 1870—72.
Hora 1875—80.	Schoenbeck 1872—80.
Hrádek 1880—84.	Eckert 1880—1888.
Krásl 1884—1903.	Podobský 1888—1892.
Sedlák 1903—1907.	Tumpach 1892—1902.
Tumpach 1907—.	Hamršmíd 1902—07.
	Postřihač 1908—.

Na valné schůzi dne 7. května 1908 byli zvoleni do výboru na 3 leta:

Monsig. dr. Jan Sedlák, pap. prelát a gen. vikář;

dr. Josef Tumpach, metropolitní kanovník;

dr. Ant. Podlaha, metropolitní kanovník;

dr. Karel Kašpar, metropolitní kanovník;

Frà Josef Hamršmíd, převor rytířského řádu maltanského;

dr. Ant. Víšek, farář u Nejsv. Trojice v Praze;

Frant. Pohunek, farář v Karlíně;

Eduard Šittler, farář v Žižkově;

Ant. Postřihač, duch. správce na Karlově v Praze.

Za náhradníky:

1. P. Frant. Blaťák, C. SS. Red. u sv. Kaje-
tána v Praze.

2. P. Rajmund H u m m e l, sekretář řádu praemon.
na Strahově.

3. Karel P r e i n i n g e r, farář v Obříství.

Ve výborové schůzi 12. června 1908 zvolen pře-
sedou dr. Sedlák, místopředsedou dr. Tum-
pach, jednatelem Frà Hamršmíd, pokladní-
kem dr. A. Víšek, zapisovatelem A. Postřihač.

Kronika a usnesení na schůzích valných a výborových.

Hlasy katolického spolku tiskového byly s počátku
tištěny u Karla Bellmanna v Praze a potom v k.
a. knihtiskárně Rohlfček & Sievers, kde byla i expe-
dice knih. R. 1874 uzavřena smlouva s nově zalo-
ženou knihtiskárnou Cyrillo-Methodějskou o tisk a
o expedici knih spolkových.

R. 1875 vydán k jubileu Jeho Eminence arci-
biskupa Pražského Bedřicha kardin. Schwar-
zenberka jeho životopis a skvostně vázané vý-
tisky rozeslány šlechticům a biskupům v Čechách a
na Moravě; někteří z nich obmyslili pak spolek náš
dary. (Viz Dary.)

R. 1885 dne 31. března zúčastnil se katol. spolek
tiskový smutečních obřadů a pohřbu zemřelého J. E.
Bedřicha kard. Schwarzenberka.

Téhož roku dne 16. srpna pozdravil jeho nástupce
arcibiskupa Františka hraběte ze Schoenborn-Buch-
heimu, jenž z Budějovic dosazen byl na prestol svato-
vojtěšský.

R. 1899 byl náš spolek zastoupen na pohřbu
zemřelého J. E. kardinála Schoenborna.

R. 1900 dne 15. ledna zúčastnil se spolek náš blahopřání Jeho knížecí arcib. Milosti Leona ze Skrbenských po jeho slavném nastolení.

Ve výborové schůzi 8. listopadu 1900 dr. Víšek podal návrh na změnu stanov, zejména § 30. (o platném usnášení na schůzích valných i výborových).

Na valné schůzi 30. dubna 1902 schváleno uzavření smlouvy s knihkupectvím Cyrillo-Methodějským (Gustav Franc) ve příčině vydávání „Hlasů katolického spolku tiskového“, což od té doby vždy po uplynulém třiletí se opakovalo.

V červnu 1901 zúčastnil se náš spolek uvítání Jeho Veličenstva císaře a krále Františka Josefa I. při jeho návštěvě v Praze.

R. 1905 dne 10. dubna na valné schůzi oznámil předseda J. M. dr. Krásal, že po úmrtí kanovníka Hornsteinra německý odbor katol. spolku tiskového v Praze připojil se ke Svatojosefskému bratrstvu v Celovci. Poněvadž německý odbor přestal existovati, učiněn návrh na změnu stanov v tom smyslu, aby český odbor Katol. spolku tiskového stal se spolkem samostatným, kdežto dříve oba odbory, český a německý, měly společného předsedu či presidenta. Žádanou změnou stanov byli pověřeni kan. dr. Tumpach a farář Ed. Šittler.

Na valné schůzi dne 29. listopadu 1907 uctěna památka předčasně zemřelého předsedy J. M. světícího biskupa a probošta dra Frant. Krásala, načež jeho nástupcem zvolen kanovník dr. Jan Sedlák.

Téhož roku knihkupectví Cyrillo-Methodějské žádalo, aby „Hlasů katol. spolku tiskového“ bylo nakladatelem i vydavatelem; k tomu však výbor něsvolil.

Rovněž podána žádost za schválení nových, kanovníkem drem Tumpachem a farářem Ed. Šittlerem upravených stanov k. a. Ordinariátu i c. k. místo-

držitelství za stvrzení právního trvání spolku.

Na valné schůzi 7. května 1908 vyslovil předseda prelát dr. J. Sedlák faráři a č. konsist. radovi dru Víškovi upřímné díky za dlouholeté vedení účtů, k nimž připojil prosbu, aby ještě dále v čestné funkci té setrval. Rovněž poděkoval i P. T. pp. revisorům účtů. K návrhu dra Víška požádán dr. Rudolf Zháněl, c. a k. vojenský kurát v Praze, aby pro tiskový spolek napsal spis k 60letému jubileu Jeho Veličenstva císaře a krále Františka Josefa I. a k 50letému kněžství sv. Otce Pia X.

První spis dra Zháněla „Jeho Veličenstvo císař a král František Josef I. 60 let na trůně Habsburském“, vydaný r. 1908 Katol. spolkem tiskovým, byl přijat do c. a k. rodinné a fideikomisní knihovny a spisovateli vysloven Nejvyšší dík.

Dle plateb. rozkazu ze dne 4. července 1908, pol. rejstř. B 6851 ex 1908, vyměřen poplatek z nových stanov Katol. spolku tiskového jakožto společenské smlouvy tohoto spolku 4 koruny s prominutím zvýšení. Vydáno 10.000 exempl. seznamu dosud na skladě jsoucích knih Katol. spolku tiskového a 1000 exempl. nových stanov. Po návrhu místopředsedy dra Tumpacha rozesláno každému vikariátnímu úřadu po 5 exempl. stanov a hojně prospektů na agitaci.

Při volných návrzích navrhoval farář Šittler zprostředkování cenných tiskopisů cizích členům spolku na způsob „Stálců“. — V této valné schůzi zvolen nový výbor na 3 leta a revisoři účtů na 1 rok.

Připisem ze dne 12. června 1908 č. 6797 vzal J. Eminencí volbu nového výboru na vědomí.

O výborové schůzi 25. června 1908 dovoleno knihkupectví Cyrillo-Methodějskému, aby starší knihy přes 5 let na skladě ležící a které jsou v pokračo-

vání, po uplynutí 5 let po vydání posledního čísla znovu vydati mohlo v ten způsob, že na spis starý dána bude nová obálka, na jejíž druhé straně má býti vytištěno, že dílo to je číslo.... Hlasů katol. spolku tiskového. Při tom usneseno vyjednávat s knihkupectvím Cyrillo-Methodějským o zvýšení ročního honoráře z 440 K na 500.

Po té usneseno při sjezdu katolickém požádati řečníka o tisk, by upozornil také na náš spolek.

Konečně uloženo jednání, aby napsal žádost k nejdůstojnějším Ordinariátům v Čechách a na Moravě, by doporučily duchovenstvu katolický spolek tiskový, konstituovaný dle nových stanov.

Ve výborové schůzi dne 27. května 1910 ukázal pokladník dr. Ant. Víšek k tomu, že Katolický spolek tiskový slaví 40leté trvání a že by bylo záhodno vydati historii spolku. Usneseno za tím účelem požádati profesora a školního radu J. Ježka, aby sestavil jubilejní spis.

Na výborové schůzi 28. prosince 1910 oznámeno, že c. k. místodržitelství pod č. 144633/1908 z 30. června 1908 právní trvání spolku dle nových stanov stvrdilo ve smyslu § 9. zákona z 15. listopadu 1867, a s knihkupectvím Cyrillo-Methodějským že bude uzavřena nová smlouva na další 3 leta. — Tato zní takto:

„Odvolávajíce se na předchozí jednání v záležitosti převzetí tisku a nákladu „Hlasů katolického tiskového spolku“ na leta 1911, 1912 a 1913, dovoluujeme si zdvořile sdělit, že přistupujeme na tyto podmínky:

1. Určování spisů k tisku zůstane vyhrazeno sl. spolku samému.

2. Na účet honoráře, jež platiti bude sl. spolek sám, zapravíme počátkem jednoho každého roku obnos 500 K, slovy: pět set korun.

3. Tisk, expedici a veškeren náklad spojený s vytištěním, výpravou a rozšiřováním „Hlasů katolického spolku tiskového“ hraditi budeme úplně sami ze svého; pokud by však ročník měl přesahovati 30 (třicet) archů tiskových o 16 stránkách malé 8°, jest třeba nás o tomto přespočetním tisku zavčas vyrozuměti a bude o něm učiněno zvláštní dohodnutí.

4. Počet výtisků jednotlivých sešitů stanoví se na 3000 exempl., ale zůstává právem naším, v jednotlivých případech počet výtisků upravit.

5. Zakládající a přispívající členové sl. spolku obdrží od nás po jednom výtisku každého čísla „Hlasů“ bezplatně. Stejně bezplatně obdrží od nás obvyklé exempláře noviny, autoři atd.; nárok členů přispívajících na bezplatné poskytnutí čísla „Hlasů“ bude vždy na obálce zřetelně uveden.

6. Do léta roku 1911 pořídíme úplný seznam členů spolku a dáme jej sl. spolku k dispozici. Rovněž bude na obálce jednoho každého čísla uvedeno: „Členské příspěvky a předplatné nečlenů přijímá Cyrillo-Methodějské knihkupectví Gustav Franci v Praze I., Melantrichova ul. 536.“ Každou členskou přihlášku oznámíme neprodleně předsedovi sl. spolku ku projednání ve smyslu stanov. Rovněž takový postup bude zachován při zapravení příspěvků členských a bude pak na spolku samém, aby z příjmu členských příspěvků kvitoval.

7. V oznámeních a v insertech o spisech sl. spolku vydávaných budeme vždy udávati, že spisy jsou publikacemi „Hlasů katolického spolku tiskového v Praze“.

8. Podmínky tyto platí pro leta 1911, 1912 a 1913.

9. Odvolání neb obnovení smlouvy stane se během prosince 1913.

V Praze, dne 6. března 1911.“

Na konec navrhuje pokladník, aby získávání byli noví členové zakládající.

Valná schůze za leta 1908—1910 konala se 2. června 1911.

Vypisování a udílení cen.

Výbor katolického spolku tiskového chtě získati dobré rukopisy, vypisoval občas ceny za nejlepší práce. Tak v odborové schůzi 22. června 1899 po návrhu jednatele dra Jos. Tumpacha vypsána cena 100 K na práci populárně poučnou. Lhůta na dodání rukopisu stanovena do 1. července 1900. Došly celkem 4 práce a k návrhu censorů p. t. Jana Zítka a Václ. Pavlíka, adjunktů theologické fakulty, udělena cena povídky „Soudruzi“, jejímž autorem byl Karel Karásek (vlastně Karel Jan Podhorský, kreslič ve Studenci u Horek).

R. 1901 vypsána po návrhu dra Jos. Tumpacha cena 100 K na nejlepší práci z oboru historického nebo sociálního (povídku nebo pojednání). Došly 2 práce: „Kdo jest otrokem?“ od Jana Běliny a „Pokrok v době Karla IV. a v době husitské“. Cena přisouzena po návrhu dra Mat. Kováře druhé práci, již podal Jiří Sahula, prefekt biskupského konviktu v Hradci Králové. Janu Bělinovi (vlastně Jaroslavu Dlouhému, kaplanu v Semilech) zvýšen honorář.

R. 1902 vypsána k návrhu dra Tumpacha cena po 50 K na dvě povídky, jednu z českých dějin a druhou lidovou; lhůta byla do 31. prosince 1902. Théma bylo zcela volné. Ale došlé práce nevyhovovaly ani formou ani obsahem.

Valná schůze dne 7. května 1908 usnesla se na návrh dra Tumpacha opět vypsat literární ceny, a to po 50 K: první pro povídku, druhou pro lehké vědecko-poučné pojednání o některé otázce časové. Práce měly obsahovati asi 4 archy tiskové a autorům mimo cenu vypsanou zaručen (jako dříve) i honorář. Lhůta stanovena do konce října 1908. Za censory určení předseda prelát dr. J. Sedláček, místopředseda kanovník dr. Tumpach a převor Frà Hamršíd.

Pro cenu, určenou na povídku, přihlásilo se 5 prací a cena přisouzena práci „Konviktista“, již napsal Alois Dostál, farář v Ouvalech.

Pro poučné pojednání nedošla žádná práce a ve výborové schůzi dne 17. března 1909 usneseno k návrhu místopředsedově, vypsatí konkurs znovu. Byl sice předložen rukopis „Kněz a učitel“, ale komise neuznala ho vhodným k uveřejnění.

V téže schůzi výborové (27. května 1910) usneseno sice vypsatí opět cenu na poučnou a na zábavnou povídku s honorářem po 50 K, leč v následující schůzi 28. prosince 1910 vypsání konkursu zatím odloženo, když byl místopředseda jako redaktor „Hlasů katol. spolku tiskového“ oznámil, že na rok 1911 má již rukopisů sdostatek a cena 100 K aby zůstala v záloze.*)

Jmění spolkové.

Založení katolického spolku tiskového bylo přijato velmi sympaticky a o první valné schůzi dne 19. května 1870 měl český odbor 686 členů s vkladem 2684 zl. Do konce r. 1870 dva členové zaplatili po 100 zl., 47 po 50 zl., a příspěvky od členů při-

*) Budoucně bude záhodno, na každý spis, jemuž byla přisouzena cena, na titulním listě vytisknouti: Práce (povídka, pojednání) p o c t ě n á c e n o u.

spívajících a dary obnášely 1952 zl. Vydáno 10 knížek, zaplaceno 245 zl. honoráře a jako jmění základní zbylo 2550 zl. R. 1871 přibyl jeden člen zakládající, příspěvků 1535 zl., vydáno 7 knížek, honorář vypl. 210 zl., základní jmění 2600 zl.

1872	vydány 4 spisy,	přísp.	1285 zl.,	zákl. jmění	2600 zl.
1873	vydáno 6 knih,	„	822 zl.,	„	2600 zl.
1874	vydány 4 spisy,	„	373 zl.,	„	2370 zl.
1875	„ 6 „	„	940 zl.,	„	2370 zl.
1876	„ 6 „	„	708 zl.,	„	2370 zl.
1877	„ 5 „	„	784 zl.,	„	2370 zl.
1878	„ 6 „	„	861 zl.,	„	2370 zl.
1879	„ 6 „	„	735 zl.,	„	2070 zl.
1880	„ 6 „	„	750 zl.,	„	2070 zl.
1881	„ 5 „	„	630 zl.,	„	2070 zl.
1882	„ 4 „	„	730 zl.,	„	2070 zl.
1883	„ 5 „	„	611 zl.,	„	1815 zl.
1884	„ 5 „	„	554 zl.,	„	1373 zl.
1885	„ 4 „	„	483 zl.,	„	829 zl.
1886	„ 5 „	„	640 zl.,	„	550 zl.
1887	„ 4 „	„	682 zl.,	„	364 zl.
1888	„ 7 „	„	598 zl.,	„	67 zl.
1889	„ 5 „	„	1150 zl.,	„	34 zl.
1890	„ 4 „	„	762 zl.,	„	85 zl.

Ztrátami a úmrtím základní jmění od r. 1873 se menšilo a po 20 letech bylo téměř vyčerpáno. Splynulo pak s příspěvky v jedno po roce 1890, kdy Cyrillo-Methodějské knihkupectví převzalo vybírání členských příspěvků ode členů mimo Prahu žijících a platilo roční paušál na honorář 220 zl. V Praze a v předměstích vybíral členské příspěvky sluha pokladníkův až do r. 1908, kdy zemřel.

Celkové jmění obnášelo roku 1891 748 zl., roku 1892 750 zl., roku 1893 832 zl., roku 1894 965 zl., roku 1895 1103 zl., roku 1896 1246 zl., roku 1897

1413 zl., roku 1898 523 zl. (dáno 1000 zl. Katol. Listům), roku 1899 677 K (dáno Katol. Listům 600 K), roku 1900 686 K (dáno Katol. Listům 100 K), roku 1901 708 K (na Katol. Listy dáno 100 K), roku 1902 720 K (na Katol. Listy dáno 200 K), roku 1903 420 K, roku 1904 415 K, roku 1905 451 K, roku 1906 680 K, roku 1907 838 K, roku 1908 697 K, roku 1909 827 K, roku 1910 797 K. Koncem roku 1910 bylo na hotovosti 125 K 90 h.

Revisory účtů byli v letech 1870—1871 Karel Bořický a Karel Škach; 1872—1873 Kar. Škach a Ant. Hanika; 1873—1874 Karel Škach a Ant. Víšek; 1875—1880 Florián Scharworth; 1881 až 1883 Florián Scharworth a Frant. Pohunek.

Účty od r. 1884—1908 zrevidovali Rajmund Hummel a Fr. Blafák.

Jak z uvedeného výkazu zřejmo, prodělal spolek náš i vážnou krizi, a to dvakrát, ale vyšel z ní šťastně a dnes kojí se nejlepšími nadějemi do budoucna.

Poslední účetní rozvaha

**Katolického spolku tiskového v Praze
za rok 1908.**

A. Příjem. I. Zůstatek koncem roku 1907 K 838·57. II. Výtěžek za převzaté spolkové podíly odvedeno od Cyrillo-Methodějského knihkupectví r. 1908 K 440.—. III. Úroky ze spořit. jistin K 17·47. IV. Zbytek jmění katolického spolku německého odboru převzat K —50. V. Výplaty a vklady spořitel. a zálož. K 1040.—. Úhrnem K 2336·54.

B. Výkaz jmění. I. V České spořitelně na vkladní knížku č. 155.145 K 506·12. II. V záložně „Důvěra“ na vkladní knížku č. 696 K 182·50. III. V pokladně na hotovosti K 9·10. Úhrnem K 697·72.

J. Ježek: Čtyřicet let Katol. spolku tisk. v Praze. 3

Zůstatek koncem r. 1907 K 838·57, koncem r. 1908 K 697·72. Úbytek K 140·85.

V ý d a j. I. Honorář za čís. 1.—6. „Hlasů tisk. spolku“ K 530.—. II. Různé poplatky K 68·82. III. Výplaty a vklady spořit. a zálož. K 1040.—. IV. Zbytek koncem r. 1908 K 697·72. Úhrnem K 2336·54. — V Praze, dne 31. ledna 1909. Dr. Ant. Víšek, pokladník.

Účty s příloženými doklady zkoumali a v pořádku shledali: Rajmund Hummel, opat. sekretář, t. č. re-visor, Fr. Blafák, C. SS. R., t. č. re-visor. V Praze, dne 19. února 1909.

Dary, jež obdržel Katoliický spolek tiskový.

Roku 1870. Hlaváček Jan, papež komoří a děkan ve Vnoři, poslal spolku 11 zl., Těšík Josef, děkan a farář v Telči na Moravě, 10 zl., Novotný, děkan v Novém Bydžově, 10 zl., Hořický vikariát, 10 zl.

Roku 1874. Od nejmenovaného dobrodince 22 zl.

Roku 1875. Adolf kníže Schwarzenberk daroval 30 zl., Rudolf hrabě Chotek 5 zl., Mořic kníže Lobkovic 10 zl., Jan hrabě z Harrachů 10 zl., Jan hrabě Ledebur 5 zl., Alfred kníže Windischgrätz 20 zl., J. M. Josef Jan Hais, biskup v Hradci Králové, 20 zl.

8. července 1884 nabídl se dr. Karel Lev Řehák, že rukopis svůj „Z Říma do Prahy“, jakožto druhou část svého spisu „Pout Slovanů do Říma“ vydá s svým nákladem, což s díky bylo přijato.

27. dubna 1886 zřekl se prof. dr. Kryštůfek honoráře ve prospěch spolku.

Roku 1906 prof. dr. Jos. Kachník daroval spolku honorář za vydaný jeho spis „Práce“.

Dary Katolického spolku tiskového.

A. Knižní. Pokud jsou o tom záznamy, bylo spolkem rozdáno dosti knih; tak 17. prosince 1875 dru Ant. Svobodovi, děkanu v Počátkách, poslány do farní knihovny. Dne 1. března 1876 bohoslovcům olomouckým (Ant. Stojanovi, Fr. Fučíkovi a Fr. Mlčochovi) pro knihovny, jež zakládali po venkově, darováno z knih vydaných v letech 1870—72 po 20 výtiscích; dne 6. ledna 1877 Akademii křesťanské v Praze dány dosud vyšlé ročníky a slíbeny i ročníky budoucí.

14. března 1876 poslány knížky P. Grudovi do Slezska.

6. února 1878 bohoslovcům olomouckým (k žádosti Jana Ondrouška, bohoslovce) posláno 100 knih.

6. února 1878 k žádosti Frant. Bárty, bohoslovce v Praze, posláno do Lužice 34 knih.

8. ledna 1879 poslány bohoslovcům olomouckým knihy z r. 1873—78, vždy po 10 výtiscích.

1. března 1879 darováno student. spolku „Jungmann“ v Praze pro knihovny od téhož spolku zřizované 156 knih.

2. června 1879 spolku „Štítový“ pro knihovny od českých akademiků zakládané dáno 100 knih.

24. června 1879 k žádosti duch. správce P. Doláka posláno do knihovny ve všeobecné nemocnici v Praze 100 knih.

1. prosince 1879 k žádosti P. Fr. Tichého, missionáře v Americe, posláno 100 knih.

21. srpna 1880 k žádosti presidenta krajského soudu v Kutné Hoře P. T. Plitznera darováno do tamější trestnice 50 knih.

4. srpna 1882 konferenci sv. Vincence na Žižkově poslány ročníky z r. 1880 a 1881.

24. srpna 1882 dáno tolikéž knih spolku katol. tovaryšů v Č. Budějovicích.

V srpnu 1885 poslány knihy do obecní a školní knihovny v Dobřívě u Rokycan.

23. srpna 1886 darovány knihy do k. a. konviktu v Příbrami.

30. ledna 1887 dány knihy školským sestram na Kladně.

20. února 1887 poslány knihy tkalcům na Žambercko.

Bez datum zápis. Darovány knihy pražským útlukům, ústavu pro výchovu zpustlé mládeže v Libni a farní knihovně na Slivici.

Tím končí starý protokolní zápisník.

B. Dary peněžité. Katolický spolek tiskový, ač má příjmů jen poskrovnu, rozdal i z toho mála dosti.

10. listopadu 1877 přispěl náš spolek na úhradu výloh poděkovací adresy, za blahořečení Anežky České jménem katolických spolků pražských Jeho Svatosti podané, 30 korunami.

24. dubna 1883 daroval spolek k jubileu J. E. kardinála Schwarzenberka skvostný brevír.

Po té Katolický spolek tiskový prodělával těžkou krizi a vzmohl se trochu až teprve po roce 1890. Leč co ztuha bylo nastřádáno, vyčerpaly zase téměř až na dno „Katolické Listy“. Tak při valné schůzi 10. června 1898 daroval náš spolek ve smyslu stanov § 2. a 3. družstvu sv. Vojtěcha na vydávání „Katolických Listů“ 2000 K, 22. června 1899 600 K, 8. listopadu 1900 100 K, 24. dubna 1901 100 K, 30. dubna 1902 100 K, 30. června 1902 na schůzi výborové 100 K; úhrnem 3000 K.

**První zakladatelé Katolického
tiskového, kteří r. 1870 složili
vždy po 50 zlatých (100 Kč)**

J. E. Bedřich kardinál Schwarzenberg, kníže arcibiskup pražský, daroval každému odboru 100 zl.

J. E. Jan Valerian Jirsík, biskup budějovický, 50 zl.

Ostatní P. T. zakladatelé:

Adamec Jan, děkan v Sadské.

Balcar Jan, farář v Javornici.

Balzar Josef, děkan v Pohoří.

Bartoš Frant., děkan v Jilemnici.

Berger Josef, děkan v Zásmukách.

Bezloja Frant., kooperátor v Dřevohosticích na Moravě.

Bien Jakub, farář ve Kvílicích.

Cibulka Jan, děkan v Ústí nad Orlicí.

Černý Ant., děkan v Mělníku.

Damašek Jan, děkan v Lysé nad Labem.

Daneš Frant., děkan na Peruci.

Fiala Frant., vikář ve Smidarech, později kanovník v Hradci Králové.

Hron Vojtěch, kníž. arcib. kancléř.

Hulek Karel, děkan v Dobřichově.

Hušek Karel, děkan ve Starém Kolíně.

Janda Frant., vikář a farář v Přistoupími.

Kincl Vojtěch, děkan v Plaňanech.

Klein Jan, rektor bisk. semináře v Hradci Králové, pak děkan v Činěvsi.

Klein Josef, osob. farář a fundatista v Cerekvici.

Knoppová, choť stavitele v Turnově.

J. E. Hanuš hrabě Kolovrat-Krakovský.

Kofátek Václav, ředitel ústavu hluchoněmých v Praze.

Kulda Beneš Method, vikář a děkan na Chlumu,
pak kanovník na Vyšehradě.

Kunc Ig., děkan v Polné.

Kur Matěj, děkan ve Skramníkách.

Lindner Jan, děkan v Kolíně.

Ludvík Josef, osob. děkan a fundatista v Č.
Skalici.

Novák Ant., děkan na Veliši.

Novák Tomáš, kaplan v Lužci.

Palánek Jan, děkan v Sobotce.

Pardubický vikariát.

Patočka Karel, děkan v Labské Týnici.

Pecháček Frant., děkan v Meziříčí.

Pohořelý Josef, farář v Nové Vsi.

Procházka Matěj, professor gymn. v Brně.

Putschögl Václav, farář ve Štěpánově.

Rojek J. K., děkan v Budyni.

Skokan Ant., farář v Týništi, pak v Zásmukách.

Srdínko Fr., ředitel k. a. semináře v Praze.

Stálý Jan, děkan v Brtnici u Jihlavy.

Svoboda Josef, kaplan, později děkan v Tur-
nově.

Šolc Jan, děkan v Turnově.

Šorejs Frant., děkan v Rožďalovicích.

J. E. Lev hrabě Thun na Peruci.

Urban Em., děkan v Brozanech.

Vilímek Frant., vikář a děkan ve Spáleném
Poříčí.

Widman Josef, farář v Kalné.

Žijící zakladatelé a přispívající členové, kteří jsou údy spolku plných 40 let.

Z prvních zakládajících členů kato-
lického spolku tiskového žije dosud výsoce důst. p.
Frant. Srdínko, probošt ve Staré Boleslavi.

**Dosud žijící P. T. duchovní, kteří jsou členy
Katolického spolku tiskového od počátku až
podnes, tedy plných 40 let.**

Haaser Heřman, děkan v Hořelici u Berouna.

Jiráek Fr., farář na odpočinku v Bubenči.

Kebrle Josef, č. kanovník a vikář v Přistoupími.

Klíma Frant., děkan v Dobříši v. v.

Koukl Václav, děkan ve Spál. Poříčí.

Kuchynka Josef, sídelní kanovník na Vyšehradě.

Musil Matěj, kanovník a městský děkan v Hradci Králové.

Rydván Josef dr., konsist. rada a děkan na odpočinku ve Velkých Kostomlatech u Nymburka.

Šucha Jan, farář ve St. Brodu.

Trykar Josef, sídelní kanovník ve St. Boleslavi.

Uhlíř Václav, děkan v Přepychách u Opočna.

Víšek Ant. dr., konsist. rada a farář v Praze II.

Německý odbor Katolického spolku tiskového.

Německý odbor katolického spolku tiskového vedl si s počátku dosti čile. Než maje méně členů zakládajících i přispívajících, nemohl činnost svou rozvinouti tak jako odbor český. Vydal také vlastním nákladem jen málo spisů; většinu knih, jimiž poděloval členy své, kupoval od nakladatelů v cizině, od Pusteta v Řezně, Benzigra v Einsiedlu ve Švýcařích atd. Pokud jsem na svých poptávkách po Praze (u světícího biskupa a probošta dra Frinda, u dvor. rady prof. dra Schindlera, v rodině Rudlové a v knihkupectvích) zvěděl a z literárního oznamovatele 10 ročníků „Blahověsta“ (1870—1879) a jinak (od

dra Tumpacha) shledal, vydány německým odborem tyto spisy:

Der geschichtliche hl. Johannes von Nepomuk. Od kanovníka Ant. Frinda. 1870, str. 64; II. zlepšené vydání vyšlo r. 1871.

Das Leben der hl. Landespatrone Böhmens. Von Jos. Zenefels. 1871.

Die selige Agnes von Joh. Jentsch, C. SS. R. 1872.

Johannes Hus von Prof. Dr. Josef Schindler. 1872.

Das böhmische Pilgerhaus in Rom. Von Dr. Ant. de Waal. 1873.

Die Geschichte der Bischöfe u. Erzbischöfe von Prag. Von Anton Frind. Prag, 1873.

Gedenkbuch des 900jährigen Jubiläums der Errichtung des Prager Bisthums, gefeiert im Jahre 1873, von Ant. Frind, Metrop. Domkapitular. Prag, 1874. Obsahuje německé řeči, jež měli o slavnosti té u sv. Víta: Ketteler, von Senestréy, Frind, Würfel, Forwerk, Fürstenberk a kardinál Schwarzenberk.

Amalie oder Treu bis in den Tod. Ein Märtyrerbild aus dem Jura, von Christian R ö m e r. Verlag F. Pustet in Regensburg. 1874, str. 56.

Neubauer J., Die katholische Dichtung in der deutschen Literatur seit der Reformation. 1874.

Der dreissigjährige Krieg. Eine historische Studie von Ernst Hoffmann, Dr. Phil. Prag, 1875. (Menší 8°, str. 96.)

Dr. C. F. Ernst Hoffmann, Geschichtliche Charakterbilder aus der Weltgeschichte. Zur Belehrung des Sinnes für Geschichte, sowie zur Belehrung und Unterhaltung für Jung und Alt. Herausgegeben

von dem kathol. Pressverein deutscher Sekzion in Prag. (Řezno, 1876, I. oddíl, str. 208 vel. 8°.)

R. P. Goffine, **Christkatholisches Unterrichts- und Erbauungsbuch**. Herausgegeben von Georg Ott, Dechant in Abensberg. Vereinsgabe für das Jahr 1876. Verlag Pustet in Regensburg.

Der heil. Johannes von Nepomuk. Zum 150. Jubiläum. Von Domkapitular Anton Frind. Prag, 1879.

Perlen vom silbernen Myrthenkranze. Biographische Bilder in Prosa u. Dichtung aus dem Leben Ihrer kais. königl. Majestäten Franz Josef I. u. Elisabeth. Entworfen u. zusammengestellt von Ferd. Benda, Katechet an der Lehrerbildungsanstalt in Troppau. Troppau, 1879. S. 144.

Hirtenbrief u. Andacht zum 150jährigen Jubiläum der Heiligsprechung des hl. Johannes von Nepomuk. Mit Genehmigung des hochwürdigsten f. erzb. Consistoriums. Prag, 1879. S. 31. Bellmann's Verlag.

Tyto spisy rozeslal německý odbor katol. tiskového spolku až do r. 1879. K 1, 2 až 3 knihám přidáván rok co rok kalendář („Volkskalender des katholischen Pressverein in Prag“, nebo „Volkskalender für Böhmen“).

Po roce 1880 rozdávány již jen knihy cizím nákladem vyšlé, zejména všechny spisy Marchalovy (Der christliche Mann, Die christliche Frau, Das Wissen atd.) u nás rozšířeny.

Prvním starostou německého odboru byl kanovník Ant. Frind do r. 1879, po něm kanovník Josef Zenefels a posledním starostou byl kanovník Mich. Hornsteiner, po jehož úmrtí německý odbor připojil se r. 1905 ku Svatojosefskému bratrstvu v Celovci, spolku, který za 2 koruny dává

ročně až 7 pěkných německých knížek členům za podíl. V německém spolku tiskovém byl od počátku až do konce nejčinnějším členem výboru majitel litografického závodu a vydavatel obrázků Svatých Karel Rudl. Pohříchu zemřel již před 4 lety a proto je tato zpráva o německém odboru tak stručná i kusá. Nenašel jsem pamětníka ani zápisův.

**Členové výboru německého odboru
Katolického spolku tiskového v letech 1870
až 1880 byli :**

- Ahrens S., účetní v Karlíně.
- Barvitijs Ant., architekt.
- Elbl Karel, professor c. k. ústavu učitelského na Malé Straně.
- Frind Ant., kanovník u sv. Víta.
- Hafenrichter Vavřinec, professor na něm. gymnasiu na Malé Straně.
- Von Helly, c. k. setník.
- Hofmann, c. k. professor.
- Kettner.
- Meyer Fr. Sal., professor bohoslovecké fakulty.
- Pilz, majitel realit.
- Reinwarth Ant. Fr., professor boh. fakulty.
- Rudl Karel, majitel kamenotiskárny.
- Seidl, ředitel soukromé školy a pensionátu.
- Schindler Jos. dr., professor bohosl. fakulty.
- Zenefels Jos., viceředitel k. a. semináře, později kanovník.

**Zakládající členové německého odboru
Katolického spolku tiskového byli :**

Roku 1870:

- Bedřich kardinál Schwarzenberk.
- Dittrich Fr., arcijáhen.
- Fiala Fr., č. kanovník a vikář ve Smidarech.

J a r e s c h Jan, inful. převor rytíř. řádu maltanského.

J i r s í k Valerián, biskup budějovický.

V a h a l a Augustin, biskup litoměřický.

K ü f f e r Vojtěch rytíř z Asmansvilla, kanovník u sv. Víta.

L i e b s c h Max, inful. opat tepelský.

B e r n h a r d Athanáš, inf. opat osecký.

J. Exc. L e v hrabě Thun.

Mateřinec Milosrdných sester v Praze.

Roku 1871:

Arnoštka hraběnka Lažanská v Manetíně.

Roku 1872:

Pilz Arthur, majitel cihelny v Praze.

Roku 1873:

S a l m Starohrabě Siegfried v Širých Třebčicích u Žatce.

D a r y:

Hille Terezie, vdova po továrníku v Hainšpachu, legát 25 zl., který odkázal spolku její muž.

Přispívajících členů měl německý odbor

roku 1870 230, roku 1871 629, roku 1873 502,
roku 1875 402, roku 1876 476.

Zdarma posílány podíly: katolickému kasinu v Praze, spolku katolických tovaryšů v Praze, lidovému spolku v Linci a ve Štýrském Hradci.

Seznam spisovatelů,

jichž literární práce ať původní ať přeložené v „Hlasích katolického spolku tiskového“ v letech 1870 až 1911 byly uveřejněny.

(Připojená číslice u knihy znamená rok vydání knihy.)

Badeni Jan T. J. viz Tagliaferro Jan.

Badet R. viz Vaňous Fr.

Baunard Mgre viz Weiss Josef.

Bělina Jan viz Dlouhý Jar.

Beneš Václav Třebízský, kaplan v Klecanech u Prahy.

Zábořský vladyka. Historická povídka, 1883.

Bílý Jan, dr. boh., farář a děkan v Dolní Louče na Moravě.

Dědictví sv. Petra a 20. den měsíce září 1870, 1870.

Borový Klement, dr. boh., prelát a kanovník u sv. Víta v Praze.

Děje a osudy Mistra Jana Husi, započaté Václ. Štulcem a dokončené, 1872.

Čtyři doby v historii české. Na oslavu 900letého jubilea diecése pražské, 1873.

Bedřich kníže ze Schwarzenberka, kardinál-arcibiskup pražský. K oslavě 25leté památky nastolení Jeho věnuje katolický spolek tiskový v Praze, 1875.

Bedřich kníže ze Schwarzenberka, arcibiskup pražský, 1883.

František de Paula kardinál ze Schönbornů, kníže-arcibiskup pražský, 1889.

Brodský Bohumil viz Zahradník B.

Brožek Josef, dělník v Michovce u Hrubé Skály. Z víru života. Drobné povídky, 1907.

- Brynych** Edvard, biskup v Hradci Krá
Katolíci, nedejme se! nebo Víra
světlo, nevěra tma, 1870.
Pomni, abys den sváteční světi
zbohatneme prací v den sváteční?, 18.
Pokročilý rolník. Obraz ze života v
ského, 1874.
Domkář mudrlant. Obraz ze života venkov-
ského, 1878.
Otevřené oči. Obraz ze života vesnického, 1879.
Soupeři Boží. Obrázek ze života vesnického,
1880.
Diamantek. Povídka ze vsi, 1881.
Nový svět. Obrázek ze života vesnického, 1884.
Kříže a kalichy. Obrázky ze smíšené osady.
Část I. 1886; část II. 1887.
Dílo lidí. Obrázky ze smíšené osady a ze světa,
1888.
Slovo kříže. Obrázky z pokročilé a smíšené
osady, 1889.
- Deschamps** Alfred T. J., doktor lékařství a pří-
rodních věd. Viz Vaňous Fr.
- Desolda** Jan, kapitulár tepelský a prof. v Plzni.
Ohavnost zpuštění na místě svatém
v Římě, spáchaná 20. září 1870; 1871.
Upřímné slovo našim katolickým a vla-
steneckým dělníkům, 1871.
- Dittrich** Karel viz Hložek Karel.
- Dlouhý** Jaroslav (pseud. Bělina Jan), farář v Lou-
kovci u Svijan.
Kdo jest otrokem?, 1903.
Spiritismus, 1906.
- Dolenský** Jan, ředitel měšť. školy v Praze II.
Upomínky z cest života, 1880.
Zlatá srdce. Obrázek z Podkrkonoší, 1884.

- Dostál** Alois, farář v Ouvelech u Prahy.
Hradečtí obranci. Historická povídka ze švédských válek, 1884.
Smírce. Povídka z dějin apoštola slovanského sv. Methoda, 1885.
V Americe. Obrázek z našeho lidu, 1886.
Pro víru oteckou. Dějepisný obraz, 1890.
Hradištský zeman. Dějepisná povídka, 1891.
Šichtářka. Obraz ze života dělnického, 1892.
Bez stávky. Dělnický obraz, 1892.
Hluchoněmá. Obraz ze skutečnosti, 1893.
Za viny předkův. Dějepisná povídka, 1893.
Dědův vychovanec. Povídka, 1894.
Pod štítem ochranným. Dějepisný obraz, 1894.
Ve škole života. Obraz z českého venkova, 1895.
U strýce. Obraz novověký, 1895.
Můj národ. Dějepisná povídka ze zlaté doby české, 1895.
Slavičí stezka na Křivoklátkě, 1896.
Dle nadace. Obrázek, 1897.
Strážcové Jezulátka, 1898.
Strážce Marianský, 1907.
Unesené dítě a jiné povídky, 1908.
Konviktista, 1909.
- Drbohlav** Vincenc, farář ve Světlé pod Ještědem.
Kláštery a jich význam v dějinách lidské vzdělanosti, 1901.
- Duben** J., vikář a farář v Nezamyslicích u Sušice.
Obrázky z jubilejní pouti Čechův do Říma r. 1888; 1888.
- Ehrenberger** Josef, kanovník na Vyšehradě.
Široké řemeny z cizí kůže nebo Kněžské statky na pochmatky, 1870.

Zkáza z tebe, Israeli, nebo Na kněze se všecko svezce, 1870.

Manželství bez svátosti aneb Smlouva jako smlouva, 1870.

Listy z Ameriky a o Rusi, 1870.

Bystručtí a Polučtí. Povídka, 1872.

Víno a ocet v jednom sudě. Dodatek k slavnosti Koperníkově, 1873.

Odpustky na soudě čili Mladý rozum o staré věci, 1875.

Menší pečeť kapitoly Vyšehradské. Obrázek dějepisný ze 12. století, 1875.

Za páté, nezabiješ! čili Marno podepírat, co se držet nedá, 1876.

Lidé dle starého a nového rázu čili Jak bývá na výminku. Fotografie, 1876.

Sedlák a statkář. Obraz ze života, 1877.

Obrázek z pouti svatojanské. Povídka ze života dle události, 1878.

Lhota dvořácká Lhotou žebračí. Obrázek z venkovského života, 1880.

Ekert Frant., farář u Panny Marie Sněžné v Praze II.

Výlet Čechů na Slovinsko. Vzpomínky a obrázky z utěšené cesty, 1888.

Flekáček Josef, odb. učitel měšť. školy na Žižkově.

Boje a vítězství. Historické povídky a obrazy. Část I. 1898, část II. 1899.

Gaudel M. viz Šauer Josef z Augenburku.

Guerin Louis viz Kadeřávek Eugen.

Gošičová Tereza (pseud. Polabská Tereza), spisovatelka v Heřmanově Městci.

Patero povídek, 1907.

Dvé povídek, 1910.

- Dostál** Alois, farář v Ouvalech u Prahy.
Hradečtí obranci. Historická povídka ze švédských válek, 1884.
Smírce. Povídka z dějin apoštola slovanského sv. Methoda, 1885.
V Americe. Obrázek z našeho lidu, 1886.
Pro víru oteckou. Dějepisný obraz, 1890.
Hradištský zeman. Dějepisná povídka, 1891.
Šichtářka. Obraz ze života dělnického, 1892.
Bez stávky. Dělnický obraz, 1892.
Hluchoněmá. Obraz ze skutečností, 1893.
Za viny předkův. Dějepisná povídka, 1893.
Dědův vychovanec. Povídka, 1894.
Pod štítem ochranným. Dějepisný obraz, 1894.
Ve škole života. Obraz z českého venkova, 1895.
U strýce. Obraz novověký, 1895.
Můj národ. Dějepisná povídka ze zlaté doby české, 1895.
Slavičí stezka na Křivoklátě, 1896.
Dle nadace. Obrázek, 1897.
Strážcové Jezulátka, 1898.
Strážce Marianský, 1907.
Unesené dítě a jiné povídky, 1908.
Konviktista, 1909.
- Drbohlav** Vincenc, farář ve Světlé pod Ještědem.
Kláštery a jich význam v dějinách lidské vzdělanosti, 1901.
- Duben** J., vikář a farář v Nezamyslicích u Sušice.
Obrázky z jubilejní pouti Čechův do Říma r. 1888; 1888.
- Ehrenberger** Josef, kanovník na Vyšehradě.
Široké řemeny z cizí kůže nebo Kněžské statky na pochmatky, 1870.

Zkáza z tebe, Israeli, nebo Na kněze se všecko svezce, 1870.

Manželství bez svátosti aneb Smlouva jako smlouva, 1870.

Listy z Ameriky a o Rusi, 1870.

Bystručtí a Polučtí. Povídka, 1872.

Víno a ocet v jednom sudě. Dodatek k slavnosti Koperníkové, 1873.

Odpustky na soudě čili Mladý rozum o staré věci, 1875.

Menší pečeť kapitoly Vyšehradské. Obrázek dějepisný ze 12. století, 1875.

Za páté, nezabiješ! čili Marno podepírat, co se držet nedá, 1876.

Lidé dle starého a nového rázu čili Jak bývá na výminku. Fotografie, 1876.

Sedlák a statkář. Obraz ze života, 1877.

Obrázek z pouti svatojanské. Povídka ze života dle události, 1878.

Lhota dvořácká Lhotou žebračí. Obrázek z venkovského života, 1880.

Ekert Frant., farář u Panny Marie Sněžné v Praze II.

Výlet Čechů na Slovinsko. Vzpomínky a obrázky z utěšené cesty, 1888.

Flekáček Josef, odb. učitel měšť. školy na Žižkově.

Boje a vítězství. Historické povídky a obrázky. Část I. 1898, část II. 1899.

Gaudel M. viz Šauer Josef z Augenburku.

Guerin Louis viz Kadeřávek Eugen.

Gošičová Tereza (pseud. Polabská Tereza), spisovatelka v Heřmanově Městci.

Patero povídek, 1907.

Dvě povídek, 1910.

- Hájek** Tomáš, farář v Nezamyslicích na Moravě.
Pout. Povídka, 1881.
Odplata zrady. Vypravování dějepisné, 1881.
- Hamršmíd** Josef Frà, převor řádu maltanského
v Praze III.
Jošt z Rosenberka a jeho doba, 1892.
- Hložek** Karel, farář v Kozmicích u Benešova.
O katolicko-politických besedách ja-
kožto mocném prostředku k zachování a ochrá-
nění společnosti lidské. Z německého (K. Dittrich)
přeložil, 1870.
- Honejsek** Václav, farář u sv. Haštala v Praze I.
Proticírkevní boj, 1871.
Novověká osvěta při rozličném světle,
1871.
- Janda** Frant., č. kanovník staroboleslavský a děkan
karlštejský.
Život blah. Jana La Salle. Dle vlastiny, 1895.
Život blah. Jana Gabriela Perboyre,
kněze společnosti missonářů. Dle vlastiny, 1896.
- Janovský** Fr., konsist. rada a prof. nábož. na
c. k. ústavě ku vzdělání učitelek v Brně.
Pod praporem pravdy. Úvahy a obrazy ze
života pravých velikánů, 1903.
- Jenč** Jan Nep., kněz řádu Redemptoristů t. č. v Praze.
Blahoslavená Anežka Česká Přemy-
slovna, 1873.
- Ježek** Jan, školní a konst. rada, em. professor
nábož. v Praze II.
Zásluhy duchovenstva o české škol-
ství, 1879.
Počátky křesťanství mezi Slovany. Část
I. Slované jižní, 1879. Část II. Slované severní,
1880.
Časové obrázky. Povídky, 1890.
Daniel O'Connell, osvoboditel Iraka, 1896.

Ze života sv. Vojtěcha. Pověsti z luhů domácích i cizích, 1897.

Matky-vychovatelky, 1897.

Jan z Jenštejna. Životopis, 1900.

Sociální demokrat. Obrázek z naší doby, 1901.

Z lidových soudů. Křídové kresby, 1903.

Časové obrázky a úvahy. Řada I., 1904.

Obrana víry, 1905.

Časové obrázky a úvahy. Řada II., 1908.

Hrdinky, 1909.

Několik našich žen a matek, 1911.

Čtyřicetlet Katolického spolku tiskového v Praze, 1911.

Kadeřávek Eugen O. Praem., dr. philos., em. prof. univ., nyní převor v Želivě.

MUDr. Augustin Fabre. Překlad z francouzského (Louis Guerin), 1907.

Kachník Josef, dr. boh. a prof. mravovědy na c. k. boh. fakultě v Olomouci.

Práce. Úvahy ethicko-sociální, 1906.

Rolník-živitel. Črty hospodářsko-sociální, 1908.

Kamenář Karel Miloslav, odb. učitel v Třešti na Moravě.

Naši přátelé. Obrázky ze života lidumilů a spolků lidumilných, 1889.

Dobré vychování, základ štěstí, 1890.

Kameš Vojtěch, farář v Bohdanči.

Církev a vzdělanost. Dva poslední pastýřské listy biskupa perugijského, Joachima kardinála Pecciho, 1901.

Garcia Moreno, mučedník katolické civilisace. Životopis, 1903.

Karásek Karel viz Podhorský Karel Jan.

Konrád Karel, prof. nábož. v Praze II.

Fanny Pittarová čili Šťastný návrat do Církve katolické, 1873.

Košťál Fr. Jiří, farář ve Skuhrově u Solnice.

Za vpádů Bedřichových. Črty a obrázky historické, 1893.

Z ovzduší doby, 1897.

Nepotřebovali kázání o křesťanské poctivosti, 1898.

Jen do nich — do těch blahobytníků, 1898.

Krásal Frant., dr. boh., svět. biskup a probošt u sv. Víta v Praze.

Blahoslavený Hroznata. Jeho život a úcta v lidu českém, 1898.

Kryštůfek Fr., dr., c. k. dvorní rada, papež.

prelát, probošt kapituly u Všech Svatých a profesor univ. v Praze.

Cesta a pout do Egypta a Sv. země, 1886.

Kulda Beneš Method, kanovník na Vyšehradě.

Radosti a žalosti papeže Pia IX., 1871.

Vypsání devítistoleťého jubilea založení pražského biskupství, slaveného leta Páně 1873, 1874.

Mergl Josef, dr., Frà řádu maltanského, farář v Mailberku v Dol. Rakousích.

Schovanka. Povídka z doby a pro dobu novější, 1880.

Mlíčko Fr. (pseud. Prokop Fr.), učitel při soukromém dívčím paedagogiu na Kladně.

Kristus! Bůh!, 1904.

Musil Fr., farář v Žitovicích u Rožďalovic.

Sestra Charitas, 1888.

Mužik Ant., prof. nábož. na c. k. reál. gymn. v Praze II.

Listy o Bosně, zemi a národu, 1876.

Novák Tomáš, farář v Libšicích nad Vltavou.

Úvahy o sv. Janu Nepomuckém, 1871.

Novodvorský F. viz Žlábek Fr.

Pakosta Vojtěch, katecheta na vyšší dívčí škole v Praze II.

Krejčův novinář. Obraz ze života naší doby, 1876.

Pijavky na zdravém těle. Obraz ze života naší doby, 1877.

Bohatství bez ctnosti. Obraz ze života, 1878.

Zlato a pozlátka. Kresby ze života, 1879.

Třtina na větru. Povídka, 1881.

S proudem času. Kresby ze života, 1883.

Jak v Koudelkově křísili. Časový obrázek maloměstský, 1885.

Pauly Jan, kaplan na Smíchově.

Zázraky ve světle zdravého rozumu, 1893.

Podhorský Karel Jan (pseud. Karel Karásek), kreslič a spisovatel ve Studenci u Horek.

Soudruzi. Obraz ze společenského života naší doby, 1901.

Smíření. Obrázek z venkovského života, 1906.

Podlaha Antonín, dr., metropolitní kanovník u sv. Víta v Praze.

Sv. Václava hrob a ostatky, 1911.

Podlaha Jan Václav, farář, vikář a arcikněz ve Stálci u Tábora.

Lze-li Boha upříti?, 1875.

Ježíš ve světle pravdy a ve světle zdravého rozumu. Obranný spis zvláště proti rouhavému pojednání Alf. Štastného „Ježíš a jeho poměr ku křesťanství“, 1876.

Podstránský J. B., kněz na odpoč. v Kutné Hoře.

Člověk bez náboženství. Dle německého, 1882.

Pohunek Fr., kníž. arcib. notář a farář v Karlíně u Prahy.

Lepší čest než důstojenství. Překlad ze španělského (F. Caballero), 1883.

Eliášova poslední vůle. Z chorvatského (August Šenoa) přel., 1885.

Něco o volbách. Dle vypravování starého Bárty z Rozumovy Lhoty blíž Mudrákova, 1888.

Polabská Tereza viz Gošičová Tereza.

Pošmurný Josef, dr., člen řádu křížovnického a farář ve Fischern u Karl. Varů.

O náboženské lhostejnosti, 1891.

Vraťme se k zásadám křesťanským, 1900.

Prokop Fr. viz Mlíčko Fr.

První valný sjezd katolíků mocnářství Rakouského roku 1877. Dle stenografických zápisků s přehledným seznamem všech katolických spolků v Čechách, 1877.

Ráž Jan Nep., hospodářský správce na panství hrab. Frant. Thuna ve Slavětíně v. v.
Zmařený život, 1895.

Rejzek Ant. T. J. na Velehradě.

Blah. Edmunda Kampiana, mučedníka z T. J. Desatero důvodův o pravosti víry katolické proti sektám novověkým, 1888.

Řehák Karel Lev, dr. boh., čestný kanovník vyšehradský a farář u Sv. Ducha v Praze I.

S Bohem či bez Boha. Obrázky ze života pro život, 1879.

Listy zvadlé. Povídky, 1881.

Pout Slovanů do Říma r. 1881. 2 díly, 1882.

Z Říma do Prahy, 1884.

Romain G. viz Vaňous Fr.

- Sahula** Jiří, redaktor „Obnovy“ a adjunkt bisk. knihtiskárny v Hradci Králové.
Význam a důsledky husitství. Díl I. a II., 1900.
Pokrok v době Karla IV. a v době husitské, 1902.
Z husitství do protestantismu. Historicko-náboženská úvaha. Díl I. Kališná hrůzovláda, 1903; díl II. Srovnání husitství s lutherstvím a počátky lutherství v Čechách až do r. 1524, 1905; díl III. Triumf a pád kališné hrůzovlády, 1905.
- Samsour** Jos., dr. a prof. na bohosl. učilišti v Brně.
Tři časové otázky, 1908.
Několik statí z dějin a života církve katolické, 1909.
Obrazy z dějin církve katolické, 1910.
- Sedláček** Jaroslav, dr., universitní prof. na c. k. české bohosl. fakultě v Praze I.
Pout do posvátných míst Sv. země a Egypta, 1902.
- Syrůček** Ant., farář v Bělé u Bohdanče.
Kosa na kámen čili Milujme se, nedejme se!, 1871.
- Sladomel** Vilém, kaplan ve Vrscích u Kopidlna.
Nástin svobodného zednářství, 1891.
- Souhrada** Josef, farář v Chudenicích.
Odchod českého kněze do Ameriky.
Obrázek ze života, 1870.
Pouto Celly Panny Marie. Povídka, 1872.
Ze železnice. Povídka, 1872.
Lilie Šumavská. Povídka, 1873.
Mařenka. Obraz ze života, 1874.
Čeští vystěhovalci. Obraz ze života, 1874.
Dům Starých a palác Nových. Obraz ze dnů našich, 1875.

Pán raní — Pán hojí. Obrázek ze života vesnického, 1875.

Večerní zábavy. Sedmero obrázků ze života, 1876.

Před oddavkami. Obraz ze života pro život, 1877.

Mrzákovy zápisky. Obraz ze dnů našich, 1877.

Lenka z pohodny. Obraz ze skutečnosti, 1879.

Kněz Jan. Povídka, 1880.

Úryvky ze života kněžského. Sedmero obrazů, 1885.

Můj pohřeb a mé vzkříšení. Obraz z počátku našeho století (XIX.), 1887.

Svoboda Josef, superior T. J. v Praze II. u sv. Ignáce.

Z kraje Hradeckého. K dějinám katolické reformace, 1892.

Sauer Josef z Augenburku, em. prof. c. k. dívčího paedagogia a kněz církevní v Praze.

Ctihodný kněz Josef Allemand, zakladatel spolků jinochů ve Francii. Dle M. Gaudela, 1902.

Šenoa Aug. viz Pohunek Fr.

Štastný A. B., spisovatel v Praze.

Pro dlouhé večery. Povídky, 1910.

Štulc Václav, probošt na Vyšehradě.

Vlast a Církev čili Může-li Čech býti katolíkem, 1870.

Sedmero proutků ze spisů Jana Husi, 1870.

Děje a osudy Mistra Jana Husi, 1872.

Tagliaferro Jan, farář v Michálkovicích.

Život sv. Ignáce z Loyoly, zakladatele Tovaryšstva Ježíšova. Překlad z polského, 1904.

Tumpach Václav, c. k. cvičný učitel na ústavě ku vzdělání učitelů v Praze.

Z knihy života. Několik obrázků. Z polského

vybral a podává. Řada I. 1909; řada II. 1910; řada III. 1911.

Vacek Frant., k. a. notář a prof. nábož. v Praze II. Kalich utrpení. Povídka z počátku válek husitských, 1882.

Primasova dcera. Povídka se sklonku XVI. století, 1883.

Vaňous Fr., církevní kněz v Chicagu v Americe, Inkvisice. Překlad z G. Romaina, 1901.

Křesťanské ženy vliv a úloha v době pronásledování. Překlad z francouzského. Viz Badet, 1910.

Současný zážrak. Překlad z Alfr. Deschamps, 1911.

Vojáček Method, člen řádu sv. Benedikta v Emauších v Praze.

Pomněnky z 900letého jubilea sv. Vojtěcha, slaveného r. 1897, 1899.

Votka Jan Křt. T. J. v Praze II., u sv. Ignáce.

Císař Karel IV., Otec vlasti, 1878.

Proč císař Karel IV. Otcem vlasti slove, 1878.

Zázračný jazyk sv. Jana Nepomuckého, 1884.

Sv. Jan Nepomucký a knížecí rod Švarcenberský, 1887.

Weiss Josef, katecheta na měšťanské škole v Telči.

Život generála de Sonis. Volně zpracoval dle Monsig. Baunarda, 1905.

Wintera Vavřinec, podpřevor kláštera benediktinského a spisovatel v Broumově.

Bůh Stvořitel — Bůh soudce, 1897.

Zahradník Bohumil (pseud. Boh. Brodský), farář v Ouběnicích u Votic.

Pro pokoj duše. Povídka, 1886.

Pomsta Lollardů. Črta, 1886.

Za své a cizí viny. Črta, 1887.

Z našeho kraje. Obrázek z počátku XVI. století, 1889.

Hlasatelé svobody. Tři obrázky z naší doby, 1890.

Nevěřící věřící. Tři obrázky z naší doby, 1891.

Jiná krev. Obrázek, 1895.

Pan poslanec, 1896.

Zmařená naděje. Obrázek, 1897.

Zákoucký J. K., odb. učitel měst. školy v Heřmanově Městci.

Rozechvělé vášně. Povídky a humoresky, 1905.

Zháněl Rud., dr., c. a k. vojenský kurát v Praze III.

Svatý Otec Pius X. 50 let knězem (1858—1908). S podobiznou, 1908.

J. V. císař a král František Josef I. 60 let na trůně habsburském (1848—1908), 1908.

Žlábek Fr. (pseud. Novodvorský F.), farář v Nadějkově.

Průvodce katolika do Ameriky, 1894.

Seznam spisů,

jež v letech 1870—1911 vyšly v Hlasech katolického spolku tiskového, dle jednotlivých ročníků.

Ročník I. 1870.

1. Vlast a církev (na obálce Církev a vlast) čili Může-li vlastencem býti katolík? Ze života pro život sepsal Václav Štulc, kanovník na Vyšehradě. 20 h. — 2. Široké řemeny z cizé kůže aneb Kněžské statky na pochmátky. Od kan. J. E. (Josefa Ehrenbergra). 12 h. — 3. Zkáza z tebe, Israeli! aneb Na kněze se všechno svezí. Od kan. J. E. (Josefa Ehrenbergra). 12 h. —

4. O katolicko-politických besedách co mocném prostředku k zachování a ochranění společnosti lidské vypravuje Karel Dittrich, a. b. duch. rada a rektor chlapeckého semináře ve Vídni. Na český jazyk převedl K. Hložek, katecheta. 16 h. — 5. Manželství bez svátosti aneb Smlouva jako smlouva. Od kan. J. E. (Jos. Ehrenbergra). 12 h. — 6. Listy z Ameriky a o Rusi. Od kanovníka Josefa Ehrenbergra. 24 h. — 7. Sedmero proutkův ze spisův M. Jana Husi. Husovým oslavovatelům věnuje V. K. V. (Václav Štulc). 32 h. — 8. Dědictví sv. Petra a 20. den měsíce září 1870. Sepsal Dr. Jan Evangelista Bílý, farář v Předklášteří na Moravě. 20 h. — 9. Katolíci! nedejme se! aneb Víra katolická světlo, nevěra tma. Obrázek z nynějšího venkovského náboženského života. Nakreslil Eduard Brynych. 24 h. — 10. Odchod českého kněze do Ameriky. Obrázek ze života. Sepsal Jos. Souhrada. 28 h.

Ročník II. 1871.

1. Proticírkevní boj. Od Václava Honejska. 20 h. — 2. Kosa na kámen čili Milujme se, nedejme se! Od Ant. Syrůčka, koop. v Borové. 28 h. — 3. Radost a žalost papeže Pia IX. Napsal B. M. Kulda, sídelní kanovník vyšehradský. 28 h. — 4. Úvahy o sv. Janu Nepomuckém. Sepsal Tomáš Novák, kaplan v Lužci u Mělníka. Dílo poctěno cenou, vypsanou v „Blahověstu“ r. 1870, č. 23 na str. 360 a 361. 28 h. — 5. Novověká osvěta při rozličném světle. Od Václ. Honejska. 24 h. — 6. Ohavnost spuštění na místě svatém v Římě, spáchaná 20. září 1870, kterouž dle pastýřského listu p. biskupa řezenského česky svým krajanům líčí Jan Desolda. 20 h. —

7. Upřímné slovo našim katolickým a vlasteneckým dělníkům, jež dle řeči p. biskupa mohučského povídá česky Jan Desolda. 20 h.

Ročník III. 1872.

1. Pout do Celly Panny Marie. Obraz ze života. Sepsal Josef Souhrada. 32 h. — 2. Život a osudy Mistra Jana Husi z Husince, započaté Václ. Štulcem a dokončené Dr. Klem. Borovým, č. 2.—5. 1 K 02 h. — 6. Ze železnice. Obrázek ze života. Sepsal J. Souhrada. 90 h. — 7. Bystručtí a Polučtí čili Sňatek divem. Obrázek z národního života za času roboty od Jos. Ehrenbergra. 40 h.

Ročník IV. 1873.*)

1. Blahoslavená Anežka Česká, Přemyslovna. Od Jana Nep. Jenče, kněze redemptoristy. 40 h. — 2. Pomni, abys den sváteční světil! čili Zdali zbohatnem prací v den sváteční? Pro náš milý lid napsal Ed. Brynych. 24 h. — 3. Víno a ocet v jednom sudě. Dodatek k slavnosti Koperníkově. Od J., však se dovtipíE (Jos. Ehrenbergra). 20 h. — 4. Fanny Pittarová čili Šťastný návrat do Círky katolické. Od Karla Konráda. 32 h. — 5. Čtyři doby v historii české. Na oslavu devítistyletého jubilea diecése pražské od Dra Klementa Borového. 56 h. — 6. Lilie Šumavská. Obraz ze života. Sepsal Jos. Souhrada. 28 h.

Ročník V. 1874.

1. Vypsání devítistyletého jubilea založení pražského biskupství, slaveného

*) Ročníky a jednotlivé spisy * (hvězdičkou) poznamenané jsou rozebrány.

léta Páně 1873. Sebral a vydal Beneš Method K ulda. 1 K 64 h. — 2. Mařenka. Obraz ze života. Napsal Jos. Souhrada. 36 h.* — 3. Pokročilý rolník. Obraz ze života venkovského. Pro lid sepsal Eduard Brynych. 40 h.* — 4. Čeští vystěhovalci. Obraz ze života. Napsal Jos. Souhrada. 36 h.*

Ročník VI. 1875.*

1. Lze-li Boha upříti? Od Jana Podlahy, faráře ve Stálci. 80 h. — 2. Dům Starých a palác Nových. Obraz ze dnů našich. Sepsal Jos. Souhrada. 30 h. — 3. Odpustky na soudě čili Mladý rozum o staré věci. Od J., vždyť se známĚ (Jos. Ehrenbergra). 24 h. — 4. Bedřich kníže ze Švarcenberka, kardinál-arcibiskup pražský. K oslavě 25leté památky nastolení Jeho věnuje Katolický spolek tiskový v Praze. Napsal Dr. Klement Borový. 72 h. — 5. Pán raní — Pán hojí. Obrázek ze života vesnického. Sepsal Josef Souhrada. 30 h. — 6. Menší pečeť kapitoly Vyšehradské. Obrázek dějepisný z 12. století. Napsal Josef Ehrenberger, sídelní kanovník na Vyšehradě. 24 h.

Ročník VII. 1876.*

1. Listy o Bosně, zemi a národu. Napsal Ant. Mužík. 48 h. — 2. Za páté, nezabiješ! čili Marnot podepírat, co se držet nedá. Od kan. Josefa Ehrenbergra. 24 h. — 3. Ježíš ve světle pravdy a ve světle zdravého rozumu. Obranný spis zvláště oproti rouhavému pojednání Alf. Štastného: „Ježíš a jeho poměr ku křesťanství“. Od Jana Václ. Podlahy, faráře ve Stálci. 1 K 20 h. — 4. Krejčův novinář. Obraz ze života naší doby. Napsal Vojtěch Pakosta. 36 h. — 5. Večerní zábavy. Sedmero obrázků ze ži-

vota. Napsal Josef Souhrada. 36 h. — 6. Lidé dle starého a nového rázu čili Jak bývá na výminku. Fotografie. Napsal Josef Ehrenberger, sídelní kanovník na Vyšehradě. 56 h.

Ročník VIII. 1877.*

1. Před oddavkami. Obraz ze života pro život. Napsal Josef Souhrada. 36 h. — 2. Sedlák a statkář. Obrázek ze života. Od Josefa Ehrenbergra, sídelního kanovníka na Vyšehradě. 56 h. — 3. Pijavky na zdravém těle. Obraz ze života naší doby. Napsal Vojtěch Pakosta. 24 h. — 4. První valný sjezd katolíků mocnářství Rakouského r. 1877. Sestaveno dle stenografických zápisků s přehledným seznamem všech katol. spolků v Čechách. 1 K. — 5. Mrzákovy zápisky. Obraz ze dnů našich. Napsal Josef Souhrada. 60 h.

Ročník IX. 1878.*

1. Obrázek z pouti svatojanské. Dle události vypravuje Josef Ehrenberger, sídelní kanovník na Vyšehradě. 30 h. — 2. Bohatství bez ctnosti. Obraz ze života naší doby. Napsal Vojtěch Pakosta. 40 h. — 3.—4. Císař Karel IV., Otec vlasti. Sepsal J. Křt. V(otka). Sešit I. 60 h. — Císař Karel IV., Otec vlasti. Část II., 52 h. — 5. Proč císař Karel IV. Otcem vlasti slove. Sepsal J. Křt. V(otka). Sešit I. Zásluhy císaře Karla IV. o právo, spravedlnost a mír v říši české. 48 h. — 6. Domkář mudrlant. Obraz ze života venkovského. Nakreslil Eduard Brynych. 48 h.

Ročník X. 1879.

1. S Bohem či bez Boha? Obrázky ze života pro život. Nakreslil Dr. Karel Lev Řehák. 72 h. —

2. Zásluhy duchovenstva o české školství. Nastínil Jan Ježek, katecheta na Smíchově. 56 h. — 3. Zlato a pozlátka. Kresby ze života. Nastínil Vojtěch Pakosta. 44 h. — 4. Lenka z pohodny. Obraz ze skutečnosti. Napsal Josef Souhrada. 76 h.* — 5. Otevřené oči. Obraz ze života vesnického z času nové osvěty. Napsal Ed. Brynych. 36 h.* — 6. Počátky křesťanství mezi Slovany. Napsal J. Ježek, katecheta na Smíchově. Část I. Slované jižní. 48 h.

Ročník XI. 1880.

1. Počátky křesťanství mezi Slovany. Napsal J. Ježek, katecheta na Smíchově. Část II. Slované severní. 60 h.* — 2. Lhota dvořácká Lhotou žebračí. Obrázek z venkovského života v době nejnovější. Vypravuje J. Ehrenberger, sídelní kanovník na Vyšehradě. 44 h. — 3. Kněz Jan. Napsal Josef Souhrada. 80 h. — 4. Schovanka. Povídka z doby a pro dobu novější. Napsal Josef Mergl. 50 h. — 5. Soupeři Boží. Obrázek ze života vesnického. Nakreslil Ed. Brynych. 36 h.* — 6. Upomínky z cest života. Vypravuje Jan Dolenský. 48 h.

Ročník XII. 1881.

1. Pouť. Původní povídka od Tomáše Hájka. 50 h. — 2. Listy z vadlé. Sebral Dr. Karel Lev Řehák. 48 h. — 3. Odplata zrady. Vypravování dějepisné od Tomáše Hájka. 40 h. — 4. Třtina na větru. Povídka. Napsal Vojtěch Pakosta. 30 h. — 5. Diamantek. Povídka ze vsi. Napsal Eduard Brynych. 40 h.

Ročník XIII. 1882.

1. Pouť Slovanů do Říma ke dni 5. července L. P. 1881, kterou spolu vykonal i popisuje

Th. Dr. Karel Lev Řehák. Díl I. 90 h. — 2. Poutí Slovanů do Říma ke dni 5. července L. P. 1881, kterou spolu vykonal i popisuje Th. Dr. Karel Lev Řehák. Díl II. 1 K 10 h. — 3. a 4. Kalich utrpení. Povídka z počátku válek husitských od Františka Vacka, kaplana velvarského. — Člověk bez náboženství. Dle starého německého spisu vzdělal J. B. Podstránský. 72 h.

Ročník XIV. 1883.

1. Zábořský vladyka. Historická povídka od Beneše-Třebízského. 50 h. — 2. Lepší čest než důstojenství. Napsal Fernan Caballero. Ze španělštiny přeložil František Pohunek. 56 h. — 3. Bedřich kníže ze Schwarzenberka, kardinál sv. církve římské, kníže arcibiskup pražský. Za příčinou kněžských druhotin Jeho Eminencí napsal dr. Klement Borový. 40 h. S podobiznou.* — 4. Primasova dcera. Povídka ze sklonku XVI. století od Františka Vacka. 60 h.* — 5. S proudem času. Kresby ze života. Nastínil Vojtěch Pakosta. 40 h.*

Ročník XV. 1884.*

1. Zlatá srdce. Obrázek z Podkrkonoší. Vypravuje Jan Dolenský. 40 h. — 2. Nový svět. Obrázek ze života vesnického. Nakreslil Eduard Brynych. 36 h. — 3. Zázračný jazyk svatého Jana Nepomuckého. Články apologetické. Se-psal Jan Křt. Votka T. J. S přiloženým obrázkem barvotiskovým. 80 h. — 4. Hradečtí obranci. Historická povídka ze švédských válek od Aloisa Dostála. 80 h. — 5. Z Říma do Prahy. Dodatkem ku Pouti Slovanů do Říma popisuje Dr. Karel Lev Řehák, farář v Podolí u Prahy. 94 h.

Ročník XVI. 1885.*

1. Jak v Koudelkově křísili. Časový obrázek maloměstský. Nakreslil Vojtěch Pakosta. 36 h. — 2. Úryvky ze života kněžského. Sedmero obrazů. Napsal Josef Souhrada. — 3. Smírce. Povídka z dějin apoštola slovanského sv. Methoda. Napsal Alois Dostál. S obrázkem sv. Cyrilla a Methoda. 72 h. — 4. Eliášova poslední vůle. Napsal August Šenoa. Z chorvatského přeložil František Pohunek. 94 h.

Ročník XVII. 1886.*

1. Cesta a pout do Egypta a Sv. Země, kterou vykonal a popsal Dr. Fr. Xav. Kryštůfek, professor církevních dějin, rytíř Božího Hrobu a fundamentální theologie a rada biskupského církevního soudu v Králové Hradci. 1 K 16 h. — 2. Pro pokoj duše. Črta z doby slávy a úpadku od Bohumila Brodského. — 3. V Americe. Obrázek z našeho lidu. Napsal Alois Dostál. 30 h. — 4. Pomsta Lollardů. Črta od Boh. Brodského. 50 h. — 5. Kříže a kalichy. Obrázky ze smíšené osady. Část I. Hvězda jitřní. Našemu milému lidu napsal Eduard Brynych.

Ročník XVIII. 1887.*

1. Kříže a kalichy. Obrázky ze smíšené osady. Část II. Otcův odkaz. Našemu milému lidu napsal Eduard Brynych. 1 K 30 h. — 2. Za své a cizí viny. Črta od Bohumila Brodského. 40 h. — 3. Sv. Jan Nepomucký a knížecí rod Švarcenberský. Články historicko-apologetické. Sepsal Jan Křt. Votka. S obrázkem sv. Jana Nep. k Matce Boží Staroboleslavské putujícího. 90 h. — 4. Můj pohřeb a mé vzkříšení.

Obraz z počátku našeho století. Podává Josef Souhrada. 70 h.

Ročník XIX. 1888.*

1. a 2. Dílo lidí. Obrázky ze smíšené osady a ze světa. Napsal Eduard Brynych. 1 K 20 h. — 3. Výlet Čechů na Slovinsko. Vzpomínky a obrázky z utěšené cesty. Napsal František Ekert. 60 h. — 4. Blah. Edmunda Kampiona, mučedníka z Tovaryšstva Ježíšova, Desatero důvodů o pravosti víry katolické proti sektám novověkým. Na památku 200letého úmrtí Bohuslava Balbina T. J. znovu vydal Ant. Rejzek z téhož Tovaryšstva. S přiloženým obrázkem barvotiskovým. 50 h. — 5. Něco o volbách. Dle vypravování starého Bárty z Rozumovy Lhoty blíže Mudrákova napsal F. P(ohunek). 30 h. — 6. Sestra Charitas rodem hraběnka Coudenhove-ová. Obraz ze života naší doby. Upravil František Musil, farář v Žitovlicích u Rožďalovic. 30 h. — 7. Obrázky z jubilejní pouti Čechův do Říma r. 1888. Sepsal J. Duben. 30 h.

Ročník XX. 1889.

1. Naši přátelé. Obrázky ze života lidumilů a spolků lidumilných. Podává Karel Kamenář. 50 h. — 2. Z našeho kraje. Obrázek z počátku šestnáctého století od Bohumila Brodského. 80 h. — 3. František de Paula kardinál ze Schönbornů, kníže-arcibiskup Pražský. Napsal Dr. Kl. Borový. S podobiznou Jeho Eminencí. 40 h. — 4. a 5. Slovo kříže. Obrázky z pokročilé a smíšené osady. Napsal Eduard Brynych. 1 K 50 h.*

Ročník XXI. 1890.

1. Časové obrázky. Kreslí J. Ježek. 1 K.
— 2. Pro víru oteckou. Dějepisný obraz. Napsal Alois Dostál. 60 h. — 3. Hlasatelé svobody. Tři obrázky z naší doby. Napsal Bohumil Brodský. 1 K. — 4. Dobré vychování, základ štěstí. Povídka ze života řemeslnického od Miloslava Kamenáře, odborného učitele v Třešti na Moravě. 60 h.

Ročník XXII. 1891.

1. Hradištský zeman. Dějepisná povídka. Napsal Alois Dostál. 60 h. — 2. Nevěřící věřící. Tři obrázky z naší doby. Napsal Bohumil Brodský. 1 K.* — 3. Nástin svobodného zednářství. Dle pramenů vypsál V. Sladomel, kněz. 60 h. — 4. Onáboženské lhostejnosti. Napsal Josef Pošmourný. 50 h.

Ročník XXIII. 1892.

1. Jošt z Rosenberka a jeho doba. Složil Frà Josef Hamršmíd, Ord. Melit. 80 h. — 2. a) Šichtářka. Obraz ze života dělnického. Napsal Alois Dostál.* — 2. b) Bez stávky. Dělnický obraz. Napsal Alois Dostál. 80 h.* — 3. Z kraje Hradeckého. K dějinám katolické reformace. Napsal P. Jos. Svoboda Tov. Jež. 1 K 60 h.

Ročník XXIV. 1893.*

1. Hluchoněmá. Obraz ze skutečnosti. Napsal Alois Dostál. 60 h. — 2. Zázraky ve světle zdravého rozumu. Napsal Jan Pauly. 90 h. — 3. Za viny předkův. Dějepisná povídka. Napsal Alois Dostál. — 4. Za vpádů Bedřichových. Črty a obrázky historické. Napsal Frant. Jirí Košťál.

Ročník XXV. 1894.

1. Průvodce katolíka do Ameriky. Napsal Fr. Novodvorský. 1 K 60 h. — 2. a) Dědův vychovanec. Povídka od Aloise Dostála. — 2. b) Pod štítem ochranným. Dějepisný obraz. Napsal Alois Dostál. 60 h.

Ročník XXVI. 1895.

1. a) Ve škole života. Obraz z českého venkova. Napsal Alois Dostál. — 1. b) U strýce. Obraz novověký. Napsal Alois Dostál. 60 h. — 2. a) Život blahoslaveného Jana La Salle. Dle vlastiny zpracoval František Janda, komoří Jeho Svatosti Lva XIII., č. kanovník staroboleslavský, děkan karlístejnský. S obrázkem. — 2. b) Jiná krev. Obrázek. Napsal Bohumil Brodský. 1 K 20 h. — 3. a) Můj národ. Dějepisná povídka ze zlaté doby české. Napsal Alois Dostál. — 3. b) Zmařený život. Vypravuje Jan Nep. Ráž. 80 h.

Ročník XXVII. 1896.

1. a) Daniel O'Connell, osvoboditel Irska. Příspěvek k jeho životopisu podává J. Ježek. — 1. b) Pan poslanec. Obrázek z naší doby. Napsal Bohumil Brodský. 1 K 20 h. — 2. Život blahoslaveného Jana Gabriela Perboyre, kněze společnosti missonářů. Dle vlastiny zpracoval František Janda, papežský komoří, čestný kanovník staroboleslavský, děkan karlístejnský. S obrázkem. 1 K 60 h. — 3. Slavičí stezka na Křivoklátě. Dějepisný obraz z doby Karla IV. Napsal Alois Dostál. 60 h.

Ročník XXVIII. 1897.

1. Ze života sv. Vojtěcha. Pověsti z luhů domácích a cizích sebral J. Ježek. S obrázkem.

48 h. — 2. Zmařené naděje. Obrázek od B. Brodského. 1 K 44 h. — 3. Dle nadace. Obrázek od Aloise Dostála. — 4. Matky-vychovatelky. Napsal J. Ježek. 80 h. — 5. Bůh Stvořitel — Bůh Soudce. Úvaha dogmatická. Napsal P. Vavř. Wintera. — 6. Z ovzduší doby. Črty a obrázky ze života. Napsal František Jiří Košťál. 50 h.

Ročník XXIX. 1898.

1. Boje a vítězství. Historické povídky a obrazy. Napsal Jos. Flekáček. Část I. 1 K 80 h. — 2. Blah. Hroznata. Jeho život a úcta v lidu českém. Podává Dr. Fr. Krásl. 30 h.* — 3. Nepotřebovali kázání o křesťanské poctivosti. Napsal Fr. Jiří Košťál. — 4. Strážcové Jezulátka. Napsal Alois Dostál. — 5. Jen do nich, do těch blahobytníků. Napsal Fr. Jiří Košťál. 50 h.

Ročník XXX. 1899.

1. Časové obrázky. Nakreslil Frant. Jiří Košťál. 1 K 20 h. — 2. Pomněnky z 900letého jubilea sv. Vojtěcha, slaveného r. 1897. Sebral Methoděj Vojáček, kněz řádu sv. Benedikta v Emauších. 1 K 20 h. — 3. Boje a vítězství. Historické povídky a obrazy. Napsal Josef Flekáček. Část II. 1 K 40 h.

Ročník XXXI. 1900.

1. Jan z Jenštejna, třetí arcibiskup pražský. Napsal prof. J. Ježek. 20 h. — 2. Význam a důsledky husitství. Kulturně historická úvaha. Píše Jiří Sahula. Díl I. Vývoj husitství. 1 K 20 h. — 3. Vraťme se k zásadám křesťanským. Napsal Dr. Josef Pošmurný

Ord. Crucig. 50 h. — 4. Význam a důsledky husitství. Kulturně historická úvaha. Píše Jiří Sahula. Díl II. Husitství v praxi. 1 K 20 h.

Ročník XXXII. 1901.

1. Sociální demokrat. Obrázek z naší doby. Nakreslil Jan Ježek. 40 h. — 2. Kláštery a jejich význam v dějinách lidské vzdělanosti. Napsal Vinc. Drbohlav. 70 h. — 3. Církev a vzdělanost. Dva poslední pastýřské listy biskupa perugijského Joachima kardinála Pecchiho, nyní slavně panujícího papeže Lva XIII. Přeložil Vojtěch Kameš. 50 h. — 4. Soudruzi. Obraz ze společenského života naší doby. Napsal Karel Karásek. (Práce cenou poctěná.) 1 K 30 h. — 5. Inkvisice. O jejím náboženském, politickém a společenském úkolu. Napsal G. Romain. Přeložil Fr. Vaňous. 40 h.

Ročník XXXIII. 1902.

1. Pout do posvátných míst Svaté Země a Egypta. Průvodce po svatých místech. Popisuje Dr. Jaroslav V. Sedláček. 1 K 90 h. — 2. Ctihodný kněz Josef Allemand, zakladatel spolku jinochů ve Francii. Dle M. Gaduela podává prof. Josef Šauer z Augenburgu. 60 h. — 3. Pokrok v době Karla IV. a v době husitské. Píše Jiří Sahula. 90 h.

Ročník XXXIV. 1903.

1. Garcia Moreno, mučedník katolické civilizace. Životopisný obraz. Nakreslil Vojtěch Kameš. 50 h. — 2. Z lidových soudů. Křídové kresby. Načrtl J. Ježek. 50 h. — 3. Kdo jest otrokem? Napsal Jan Bělina. 70 h. — 4. Z husitství do protestantismu. Historicko-nábožen-

ská úvaha. Píše Jiří Sahula. Díl I. Srovnání husitství s lutherstvím. — Počátky lutherství v Čechách až do pádu vlády Hlavsovy roku 1524. 70 h. — 5. Pod praporem pravdy. Úvahy a obrazy ze života pravých velikánův. Podává František Janovský. 1 K.

Ročník XXXV. 1904.

1. Život sv. Ignáce z Loyoly, zakladatele Tovaryšstva Ježíšova. Napsal P. Jan Baadeni T. J. Přeložil Jan Tagliaferro, farář na Borové. 1 K 70 h. — 2. Kristus! Bůh! Několik upřímných slov o vážných věcech podává František Prokop. 50 h. — 3. Z husitství do protestantismu. Historicko-náboženská úvaha. Píše Jiří Sahula. Díl II. Kališná hrůzovláda. 50 h. — 4. Časové obrázky a úvahy. Napsal J. Ježek. 25 h.

Ročník XXXVI. 1905.

1. Život generála de Sonis. Dle 44. vydání spisu Mgra Baunarda volně zpracoval Josef Weiss. 80 h. — 2. Z husitství do protestantismu. Historicko-náboženská úvaha. Píše J. Sahula. III. Triumf a pád kališné hrůzovlády. 94 h. — 3. Rozechvělé vášně. Povídky a humoresky. Napsal K. J. Zákoucký. 94 h. — 4. Obrana víry. Sestavil J. Ježek. 50 h.

Ročník XXXVII. 1906.

1. Práce. Úvahy ethicko-sociální. Napsal Dr. Jos. Kachník. 80 h. — 2. Smíření. Obrázek z venkovského života. Napsal Karel Karásek. 1 K. — 3. Spiritismus. Sestavil Jan Bělina. 1 K 30 h.

Ročník XXXVIII. 1907.

1. Strážce Marianský. Obrázek z minulosti. Napsal Alois Dostál. 60 h. — 2. MUDr. Augustin Fabre, universitní professor, veliký křesťan. Zpráva biografická. Napsal L'abbé Louis Guérin. Přeložil PhDr. Eugen Kadeřávek. 60 h. — 3. Pateropovídek. Napsala Tereza Polabská. 70 h. — 4. Z víru života. Drobné povídky. Napsal Josef Brožek. 1 K 40 h.

Ročník XXXIX. 1908.

1. Časové obrázky a úvahy. Napsal J. Ježek. Řada II. 50 h. — 2. Unesené dítě a jiné povídky. Napsal Alois Dostál. 1 K. — 3. Rolník-živitel. Črty hospodářsko-sociální. Napsal Dr. Josef Kachník. 60 h. — 4. Tři časové otázky. I. Možno-li svět odkřesťaniti? II. Církev a věda. III. Poměr státu k církvi. Napsal Dr. Josef Samsour, professor bohosloví v Brně. 90 h. — 5. Svatý otec Pius X. 50 let knězem (1858—1908). S obrázkem. Napsal Dr. Rudolf Zháněl. 70 h. — 6. Jeho Veličenstvo císař a král František Josef I. 60 let na trůně habsburském (1848—1908). S obrázkem. Napsal Dr. Rudolf Zháněl. 1 K 40 h.

Ročník XL. 1909.

1. Hrdinky. Napsal J. Ježek. 80 h. — 2. Z knihy života. Několik obrázků. Z polského vybral a podává Václav Tumpach. Řada I. 1 K 40 h. — 3. Několik statí z dějin a života církve katolické. Napsal Dr. Jos. Samsour, professor bohosloví v Brně. 1 K 30 h. — 4. Konviktista. Obraz od Aloise Dostála. 1 K 40 h.

Ročník XLI. 1910.

1. Křesťanské ženy vliv a úloha v době pronásledování. Historická studie. Napsal R. P. Badet, oratorján a kanovník při katedrále v Dijonu. Dle pátého vydání přeložil Fr. Vaňous. 60 h. — 2. Z knihy života. Několik obrázků. Řada II. Z polského vybral a podává Václav Tumpach. 1 K 50 h. — 3. Dvě povídek. Napsala Teréza Polabská. — 4. Obrazy z dějin církve katolické. Církev a vzdělanost ve středověku. Galileo Galilei a jeho odsouzení. Napsal dr. Jos. Samsour. 1 K 10 h. — 5. Pro dlouhé večery. Povídky. Napsal A. B. Šťastný. 1 K 10 h.

Ročník XLII. 1911.

1. Několik našich žen a matek. Napsal J. Ježek. 80 h. — 2. Sv. Václava hrob a ostatky. Napsal Dr. Ant. Podlaha. (S mnohými obrazy.) 1 K 20 h. — 3. Z knihy života. Několik obrázkův. Řada III. Z polského vybral a podává Václav Tumpach. 1 K 10 h. — 4. Současný zážrak. (Petr De Rudder.) Napsal Alfred Deschamps T. J., doktor lékařství a přírodních věd. Dle čtvrtého vydání s povolením spisovatelovým přeložil Fr. Vaňous. 70 h. — 5. Čtyřicet let katolického spolku tiskového v Praze. Napsal J. Ježek.

Rozdělení katolickým spolkem tiskovým vydaných spisů dle obsahu či odborů.

Apologetika či obrana víry katolické.

Brynych Edvard, biskup v Hradci Králové.

Katolíci, nedejme se! nebo Víra katolická světlo, nevěra tma, 1870.

- Deschamps** Alfred T. J., doktor lékařství a přírodních věd. Viz Vaňous Fr.
- Ehrenberger** Jos., sídelní kanovník na Vyšehradě. Zkázka z tebe, Israeli! nebo Na kněze se všecko sveze, 1870.
Manželství bez svátosti neboli Smlouva jako smlouva, 1870.
- Ježek** Jan, školní a konsistorní rada, em. profesor nábož. v Praze II.
Obrana víry, 1905.
- Mlíčko** Fr. (pseud. Prokop Fr.), učitel při soukromém dívčím paedagogiu na Kladně.
Kristus! Bůh!, 1904.
- Novák** Tomáš, farář v Libšicích nad Vltavou.
Úvahy o sv. Janu Nepomuckém, 1871.
- Pauly** Jan, kaplan na Smíchově.
Zázraky ve světle zdravého rozumu, 1898.
- Podlaha** Jan Václav, farář, vikář a arcikněz ve Stálci u Tábora.
Lze-li Boha upříti?, 1875.
Ježíš ve světle pravdy a ve světle zdravého rozumu. Obranný spis zvláště proti rouhavému pojednání Alf. Štastného „Ježíš a jeho poměr ke křesťanství“, 1876.
- Podstránský** J. B., kněz na odpoč. v Kutné Hoře.
Člověk bez náboženství. Dle německého, 1882.
- Prokop** Fr., viz Mlíčko Fr.
- Rejzek** Ant. T. J. na Velehradě.
Blah. Edmunda Kampiona, mučedníka z T. J. Desatero důvodův o pravosti víry katolické proti sektám novověkým, 1888.
- Vaňous** Fr., kněz církevní v Americe.
Současný zázrak. Překlad z Alfr. Deschamps, 1911.

Votka Jan Křt. T. J. v Praze II. u sv. Ignáce.
Zázračný jazyk sv. Jana Nepomuckého,
1884.

Wintera Vavřinec, podpřevor kláštera benediktin-
ského a spisovatel v Broumově.
Bůh Stvořitel — Bůh soudce, 1897.

Cestopisy, zeměpis a národopis.

Ekert Frant., farář u Panny Marie Sněžné v
Praze II.

Výlet Čechů na Slovinsko. Vzpomínky a
obrázky z utěšené cesty, 1888.

Duben J., vikář a farář v Nezamyslicích u Sušice.
Obrázky z jubilejní pouti Čechův do
Říma r. 1888, 1888.

Kryštůfek Fr., dr., c. k. dvorní rada, papež.
prelát, probošt kapituly u Všech Svatých a professor
univ. v Praze.

Cesta a pout do Egypta a Sv. země, 1886.

Mužik Ant., prof. nábož. na c. k. reál. a vyšším
gymn. v Praze II.

Listy o Bosně, zemi a národu, 1876.

Novodvorský Fr., viz Žlábek Fr.

Řehák Karel Lev, dr. boh., čestný kanovník vy-
šehradský a farář u Sv. Ducha v Praze I.

Pout Slovanů do Říma r. 1881. 2 díly, 1882.
Z Říma do Prahy, 1884.

Sedláček Jaroslav, dr., prof. universitní na c. k.
české bohosl. fakultě v Praze I.

Pout do posvátných míst Sv. země a
Egypta, 1902.

Žlábek Fr. (pseud. Novodvorský F.), farář v Na-
dějkově.

Průvodce katolíka do Ameriky, 1894.

Dějiny církevní a kulturní.

Borový Klement, dr. boh., prelát a kanovník u sv. Víta v Praze.

Děje a osudy Mistra Jana Husi, započaté Václ. Štulcem a dokončené K. Borovým, 1872.

Čtyři doby v historii české. Na oslavu 900letého jubilea diecése pražské, 1873.

Drbohlav Vincenc, farář ve Světlé pod Ještědem. Kláštery a jich význam v dějinách lidské vzdělanosti, 1901.

Hamršíd Josef frà, převor řádu maltanského v Praze III.

Jošt z Rosenberka a jeho doba, 1892.

Ježek Jan, školní a konsistorní rada, em. professor nábož. v Praze II.

Počátky křesťanství mezi Slovany. Část I. Slované jižní, 1879. Část II. Slované severní, 1880.

Kameš Vojtěch, farář v Bohdanči.

Garcia Moreno, mučedník katolické civilizace, 1903.

Podlaha Antonín, dr., metropolitní kanovník u sv. Víta v Praze.

Sv. Václava hrob a ostatky, 1911.

Romain G. viz Vaňous Fr.

Sahula Jiří, redaktor „Obnovy“ a adjunkt bisk. knihtiskárny v Hradci Králové.

Význam a důsledky husitství. Díl I. a II., 1900.

Pokrok v době Karla IV. a v době husitské, 1902.

Z husitství do protestantismu. Historicko-náboženská úvaha. Díl I. 1903; díl II. 1905; díl III. Triumf a pád kališné hrůzovlády, 1905.

- Samsour** Jos., dr. a prof. na boh. učilišti v Brně.
Několik statí z dějin a života církve katolické, 1909.
Obrazy z dějin církve katolické, 1910.
- Sladomel** Vilém, kaplan ve Vrsčích u Kopidlna.
Nástin svobodného zednářství, 1891.
- Svoboda** Josef, superior T. J. v Praze II. u sv. Ignáce.
Z kraje Hradeckého. K dějinám katolické reformace, 1892.
- Štulc** Václav, probošt na Vyšehradě.
Sedmero proutků ze spisů Jana Husi, 1870.
Děje a osudy Mistra Jana Husi, 1872.
- Vaňous** Fr., církevní kněz v Chicagu v Americe.
Inkvisice. Překlad z G. Romaina, 2901.
Křesťanské ženy vliv a úloha v době pronásledování. Překlad z francouzského.
Viz Badet, 1910.
- Vojáček** Method, člen řádu sv. Benedikta v Emauších v Praze.
Pomněnky z 900letého jubilea sv. Vojtěcha, slaveného r. 1897, 1899.
- První valný sjezd katolíků** mocnářství Rakouského roku 1877. Dle stenografických zápisků s přehledným seznamem všech katolických spolků v Čechách, 1877.

Lidumilství.

- Kamenář** Karel Miloslav, odb. učitel v Třešti na Moravě.
Naši přátelé. Obrázky ze života lidumilů a spolků lidumilných, 1889.
- Musil** Fr., farář v Žitovlicích u Rožďalovic.
Sestra Charitas, 1888.

Otázky a úvahy časové.

Bělina Jan viz Dlouhý Jaroslav.

Bílý Jan, dr. boh., farář a děkan v Dolní Loučce na Moravě.

Dědictví sv. Petra a 20. den měsíce září 1870, 1870.

Brynych Edvard, biskup v Hradci Králové.

Pomni, abys den sváteční světil! čili Zdali zbohatneme prací v den sváteční?, 1873.

Desolda Jan, kapitulár tepelský a prof. v Plzni.

Ohavnost zpuštění na místě svatém v Římě, spáchaná 20. září 1870, 1871.

Upřímné slovo našim katolickým a vlasteneckým dělníkům, 1871.

Dittrich Karel viz Hložek Karel.

Dlouhý Jaroslav (pseud. Bělina Jan), farář v Loukovci u Svijan.

Spiritismus, 1906.

Ehrenberger Jos., sídelní kanovník na Vyšehradě.

Široké řemeny z cizí kůže nebo Kněžské statky na pochmátky, 1870.

Listy z Ameriky a o Rusi, 1870.

Hložek Karel, farář v Kozmicích u Benešova.

O katolicko-politických besedách jakožto mocném prostředku k zachování a ochraně společnosti lidské. Z německého (K. Dittrich) přeložil, 1870.

Honejsek Václav, farář u sv. Haštala v Praze I. Proticírkevní boj, 1871.

Novověká osvěta při rozličném světle, 1871.

Janovský Fr., konsist. rada a prof. nábož. na c. k. ústavě ku vzdělání učitelek v Brně.

Pod praporem pravdy. Úvahy a obrazy ze života pravých velikánů, 1903.

Ježek Jan, školní a konsistorní rada, em. professor nábož. v Praze II.

Časové obrázky a úvahy. Řada I., 1904.

Časové obrázky a úvahy. Řada II., 1908.

Čtyřicetlet Katolického spolku tiskového v Praze, 1911.

Kameš Vojtěch, farář v Bohdanči.

Církev a vzdělanost. Dva poslední pastýřské listy biskupa perugijského, Joachima kardinála Pecciho, 1901.

Kulda Beneš Method, kanovník na Vyšehradě.

Radosti a žalosti papeže Pia IX., 1871.

Vypsání devítistoleťého jubilea založení pražského biskupství, slaveného leta Páně 1873, 1874.

Pohunek Fr., kníž. arcib. notář a farář v Karlíně.

Něco o volbách. Dle vypravování starého

Bárty z Rozumovy Lhoty blíže Mudrákova, 1888.

Pošmurný Josef, dr., člen řádu křižovnického a farář ve Fischern u Karl. Varů.

O náboženské lhostejnosti, 1891.

Vraťme se k zásadám křesťanským, 1900.

Samsour Jos., dr. a prof. na boh. učilišti v Brně.

Tři časové otázky, 1908.

Štulc Václav, probošt na Vyšehradě.

Vlast a Církev čili Může-li Čech býti katolíkem, 1870.

Votka Jan Křt. T. J. v Praze II. u sv. Ignáce.

Sv. Jan Nepomucký a knížecí rod Švarcenberský, 1887.

Polemika.

Brynych Edvard, biskup v Hradci Králové.

Katolíci, nedejme se!, 1870.

Syrůček Ant., farář v Bělé u Bohdanče.

Kosa na kámen čili Milujme se, nedejme se!,
1871.

Povídky a obrázky ze života.

Beneš Václav Třebízský, kaplan v Klecanech u Prahy.

Zábořský vladyka. Historická povídka, 1883.

Brodský Bohumil viz Zahradník Boh.

Brožek Josef, dělník v Michovce u Hrubé Skály.

Z víru života. Drobné povídky, 1907.

Brynych Edvard, biskup v Hradci Králové.

Pokročilý rolník. Obraz ze života venkovského, 1874.

Domkář mudrlant. Obraz ze života venkovského, 1878.

Otevřené oči. Obraz ze života vesnického, 1879.

Soupeři Boží. Obrázek ze života vesnického,
1880.

Diamantek. Povídka ze vsi, 1881.

Nový svět. Obrázek ze života vesnického, 1884.

Kříže a kalichy. Obrázky ze smíšené osady.

Část I. 1886; část II. 1887.

Dílo lidí. Obrázky ze smíšené osady a ze světa,
1888.

Slovo kříže. Obrázky z pokročilé a smíšené osady, 1889.

Dolenský Jan, ředitel měšť. školy v Praze II.

Upomínky z cest života, 1880.

Zlatá srdce. Obrázek z Podkrkonoší, 1884.

Dostál Alois, farář v Ouvalech u Prahy.

Hradečtí obranci. Historická povídka ze švédských válek, 1884.

Smírce. Povídka z dějin apoštola slovanského sv. Methoda, 1885.

V Americe. Obrázek z našeho lidu, 1886.

- Pro víru oteckou. Dějepisný obraz, 1890.
Hradištský zeman, 1891.
Šichtářka. Obraz ze života dělnického, 1892.
Bez stávky. Dělnický obraz, 1892.
Hluchoněmá. Obraz ze skutečnosti, 1893.
Za viny předkův. Dějepisná povídka, 1893.
Dědův vychovanec. Povídka, 1894.
Pod štítem ochranným. Dějepisný obraz,
1894.
Ve škole života. Obraz z českého venkova,
1895.
U strýce. Obraz novověký, 1895.
Můj národ. Dějepisná povídka ze zlaté doby
české, 1895.
Slavičí stezka na Křivoklátě, 1896.
Dle nadace. Obrázek, 1897.
Strážcové Jezulátka, 1898.
Strážce Marianský, 1907.
Unesené dítě a jiné povídky, 1908.
Konviktista, 1909.

Ehrenberger Jos., sídelní kanovník na Vyšehradě.

- Bystručtí a Polučtí. Povídka, 1872.
Vino a ocet v jednom sudě. Dodatek k
slavnosti Koperníkově, 1873.
Odpustky na soudě čili Mladý rozum o staré
věci, 1875.
Menší pečeť kapitoly Vyšehradské.
Obrázek dějepisný ze 12. století, 1875.
Za páté, nezabiješ! čili Marno podepírat, co
se držet nedá, 1876.
Lidé dle starého a nového rázu čili Jak
bývá na výminku. Fotografie, 1876.
Sedlák a statkář. Obraz ze života, 1877.
Obrázek z pouti svatojanské. Povídka dle
události, 1878.

Lhota dvořácká Lhotou žebračí. Obrázek z venkovského života, 1880.

Flekáček Josef, odb. učitel měšť. školy na Žižkově.

Boje a vítězství. Historické povídky a obrazy. Část I. 1898, část II. 1899.

Gošičová Tereza (pseud. Polabská Tereza), spisovatelka v Heřmanově Městci.

Patero povídek, 1907.

Dvě povídek, 1910.

Hájek Tomáš, farář v Nezamyslicích na Moravě. Pout. Povídka, 1881.

Odplata zrady. Vypravování dějepisné, 1881.

Ježek Jan, školní a konsistorní rada, em. profesor nábož. v Praze II.

Časové obrázky. Povídky, 1890.

Sociálnídemokrat. Obrázek z naší doby, 1901.

Z lidových soudů. Křídové kresby, 1903.

Karásek Karel viz Podhorský Karel Jan.

Kamenář Karel Miloslav, odb. učitel v Třešti na Moravě.

Dobré vychování, základ štěstí, 1890.

Košťál Fr. Jiří, farář ve Skuhrově u Solnice.

Za vpádů Bedřichových. Črty a obrázky historické, 1893.

Z ovzduší doby, 1897.

Nepotřebovali kázání o křesťanské poctivosti, 1898.

Jen do nich — do těch blahobytníků, 1898.

Mergl Jos., dr., Frà řádu maltanského, farář v Mailberku v Dol. Rakousích.

Schovanka. Povídka z doby a pro dobu novější. 1880.

Pakosta Vojtěch, katecheta na vyšší dívčí škole v Praze II.

Krejčův novinář. Obraz ze života naší doby, 1876.

Pijavky na zdravém těle. Obraz ze života naší doby, 1877.

Bohatství bez ctnosti. Obraz ze života, 1878.

Zlato a pozlátka. Kresby ze života, 1879.

Třtina na větru. Povídka, 1881.

S proudem času. Kresby ze života, 1883.

Jak v Koudelkové křísili. Časový obrázek maloměstský, 1885.

Podhorský Karel Jan (pseud. Karel Karásek), kreslič a spisovatel ve Studenci u Horek.

Soudruzi. Obraz ze společenského života naší doby, 1901.

Smíření. Obrázek z venkovského života, 1906.

Pohunek Fr., kníž. arcib. notář a farář v Karlíně.

Lepší čest než důstojenství. Překlad ze španělského (F. Caballero), 1883.

Eliášova poslední vůle. Z chorvatského (August Šenoa) přel., 1885.

Polabská Tereza viz Gošičová Tereza.

Ráž Jan Nep., hospodářský správce na panství hrab. Frant. Thuna ve Slavětíně v. v.

Zmařený život, 1895.

Řehák Karel Lev, dr. boh., čestný kanovník vyšehradský a farář u Sv. Ducha v Praze I.

S Bohem či bez Boha. Obrázky ze života pro život, 1879.

Listy z vadlé. Povídky, 1881.

Souhrada Josef, farář v Chudenicích.

Odchod českého kněze do Ameriky.

Obrázek ze života, 1870.

Pouto do Celly Panny Marie. Povídka, 1872.

Ze železnice. Povídka, 1872.

Lilie Šumavská. Povídka, 1873.

Mařenka. Obraz ze života, 1874.

Čeští vystěhovalci. Obraz ze života, 1874.

Dům Starých a palác Nových. Obraz ze dnů našich, 1875.

Pán raní — Pán hojí. Obrázek ze života vesnického, 1875.

Večerní zábavy. Sedmero obrázků ze života, 1876.

Před oddavkami. Obraz ze života pro život, 1877.

Mrzákovy zápisky. Obraz ze dnů našich, 1877.

Lenka z pohodny. Obraz ze skutečnosti, 1879.

Kněz Jan. Povídka, 1880.

Úryvky ze života kněžského. Sedmero obrazů, 1885.

Můj pohřeb a mé vzkříšení. Obraz z počátku našeho století (XIX.).

Šenoa Aug. viz Pohunek Fr.

Šťastný A. B., spisovatel v Praze.

Pro dlouhé večery. Povídky, 1910.

Tumpach Václav, c. k. cvičný učitel na ústavě ku vzdělání učitelů v Praze.

Z knihy života. Několik obrázků. Z polského vybral a podává. Řada I. 1909; řada II. 1910; řada III. 1911.

Vacek Frant., kníž. arcib. notář a prof. nábož. v Praze II.

Kalich utrpení. Povídka z počátku válek husitských, 1882.

Primasova dcera. Povídka se sklonku XVI. století, 1883.

Zahradník Bohumil (pseud. Boh. Brodský), farář v Ouběnicích u Votic.

Pro pokoj duše. Povídka, 1886.

Pomsta Lollardů. Črta, 1886.

Za své a cizí viny. Črta, 1887.

Ž našeho kraje. Obrázek z počátku XVI. století, 1889.

Hlasatelé svobody. Tři obrázky z naší doby, 1890.

Nevěřící věřící. Tři obrázky z naší doby, 1891.

Jiná krev. Obrázek, 1895.

Pan poslanec, 1896.

Zmařená naděje. Obrázek, 1897.

Zákoucký J. K., odb. učitel měšť. školy v Heřmanově Městci.

Rozechvělé vášně. Povídky a humoresky, 1905.

Školství a vychovatelství.

Ježek Jan, školní a konsistorní rada, em. professor nábož. v Praze II.

Zásluhy duchovenstva o české školství, 1879.

Matky-vychovatelky, 1897.

Vědy sociální a hospodářské.

Badet R. viz Vaňous Fr.

Bělina Jan viz Dlouhý Jaroslav.

Dlouhý Jaroslav (pseud. Bělina Jan), farář v Loukovci u Svijan.

Kdo jest otrokem?, 1903.

Kachník Josef, dr. boh. a prof. mravovědy na c. k. boh. fakultě v Olomouci.

Práce. Úvahy ethicko-sociální, 1906.

Rolník-živitel. Črty hospodářsko-sociální, 1908.

Životopisy.

Badeni Jan T. J. viz Tagliaferro Jan.

Baunard Monsig. viz Weiss Josef.

Borový Klem., dr. boh., prelát a kanovník u sv. Víta v Praze.

Bedřich kníže ze Schwarzenberka, kardinál-arcibiskup pražský. K oslavě 25leté památky nastolení Jeho věnuje Katolický spolek tiskový v Praze, 1875.

Bedřich kníže ze Schwarzenberka, arcibiskup pražský, 1883.

František de Paula kardinál ze Schönbornů, kníže-arcibiskup pražský, 1889.

Gaudel M. viz Šauer Josef z Augenburku.

Guerin Louis viz Kadeřávek Eugen.

Janda Frant., č. kanovník staroboleslavský a děkan karlštejský.

Život blah. Jana La Salle. Dle vlastiny, 1895.

Život blah. Jana Gabriela Perboyre, kněze společnosti misionářů. Dle vlastiny, 1896.

Jenč Jan Nep., kněz řádu Redemptoristů t. č. v Praze.

Blahoslavená Anežka Česká Přemyslovna, 1873.

Ježek Jan, školní a konsistorní rada, em. profesor nábož. v Praze II.

Daniel O'Connell, osvoboditel Irska, 1896.

Ze života sv. Vojtěcha. Pověsti z luhů domácích i cizích, 1897.

Jan z Jenštejna, 1900.

Hrdinky, 1909.

Několik našich žen a matek, 1911.

Kadeřávek Eugen O. Praem., dr. filosofie, em. prof. univ., nyní převor v Želivě.

MUDr. Augustin Fabre. Překlad z francouzského (Louis Guerin), 1907.

Konrád Karel, prof. nábož. v Praze II.

Fanny Pittarová čili Šťastný návrat do Církve katolické, 1873.

KrásI Frant., dr. boh., svět. biskup a probošt u sv. Víta v Praze.

Blahoslavený Hroznata. Jeho život a úcta v lidu českém, 1898.

Sauer Josef z Augenburku, em. prof. c. k. dívčího paedagogia a kněz církevní v Praze.

Ctihodný kněz Josef Allemand, zakladatel spolků jinochů ve Francii. Dle M. Gaudela, 1902.

Tagliaferro Jan, farář v Michálkovicích.

Život sv. Ignáce z Loyoly, zakladatele Tovaryšstva Ježíšova. Překlad z polského (J. Badeni), 1904.

Votka Jan Křt. T. J. v Praze II. u sv. Ignáce. Císař Karel IV., Otec vlasti, 1878.

Proč císař Karel IV. Otcem vlasti slove, 1878.

Weiss Josef, katecheta na měšťanské škole v Telči.

Život generála de Sonis. Volně zpracoval dle Monsig. Baunarda, 1905.

Zháněl Rud., dr., c. a k. vojenský kurát v Praze III.

Svatý Otec Pius X. 50 let knězem (1858—1908), 1908.

J. V. císař a král František Josef I. 60 let na trůně habsburském (1848—1908), 1908.

Povšechná úvaha.

Katolický spolek tiskový v Praze vydal od r. 1870 až do konce roku 1911, tedy za 42 léta, celkem 205 spisů. V I. desetiletí (1870—1879) 63 knížky, v II. (1880—1889) 50 knih, ve III. (1890—1899) 41 knih a ve IV. období (1900—1911) 52 spisy.

Spisovatelů, kteří práce své uveřejňovali v Katol. spolku tiskovém, bylo 70; z těch 60 původních a 10 překladatelů. Spisovatelů kněží 59, laiků 11.

Český odbor měl r. 1870 všech členů 686, zakladatelů 49; německý odbor 230 členů, zakladatelů 11 (r. 1874. 14).

Dosud žijící zakladatel při českém odboru jest 1, a dosud žijících členů přispívatelů (od r. 1870 až 1911) jest 13.

Noví zakladatelé přihlásili se dosud 4*). Pokud zaznamenáno, rozdal Katolický spolek tiskový na 2000 knih a na penězích přes 3000 K.

Censory a korektory spisů byli: Bradáč, Kulda, Borový, Krásl, Ježek, Tumpach, Hamršmíd, Zítek, Pavlík, Kovář a j. v.

Redaktory „Hlasů katol. spolku tiskového“ byli: Ehrenberger, dr. Krásl a od r. 1893—1911 dr. Tumpach.

Kdo dosud spisů Katolickým spolkem tiskovým vydaných neměl v rukou, rád by snad věděl, o čem vlastně pojednávají, kterak spisovatelé si vedou a stojí-li vůbec za to, za 2 koruny ročně státí se členem spolku. Ukázkou projdu tudíž hned ročník I. z r. 1870.

Č. 1. Vlast a Církev od Václava Štulce. Mladý Šíma, byv náležitě poučen o poměru víry ku vlastenectví, seznává v pravdě, že nelze, aby člověk, jenž pohrdá náboženstvím, dobrými mravy a počestností života, dovedl kdy vlast svou důstojně milovati. I liché vlastenectví, které více ústy nežli skutky se projevuje, došlo v práci té zaslouženého pokárání. (Viz „Časopis katol. duchov.“ 1870, str. 479.)

*) Při budoucí valné schůzi bude učiněn návrh na změnu § 9. spolkových stanov v tom směru, aby noví zakladatelé Katol. spolku tiskového zaplatili jednou pro vždy 50 K a za to dostávali až do smrti členské podíly nevázané zdarma.

Č. 2. Široké řemeny z cizí kůže aneb Kněžské statky na pochmátky. Obratný spisovatel Jos. Ehrenberger ve formě rozmluvy některých sousedů dokazuje, jak bezprávné a nejen Církvi, nýbrž i občanstvu záhubné je počínání, když svatokrádežná ruka urve jmění, věnované ku poctě Boží a na výživu duchovenstva, a když pak křesťan na vydržování bohoslužby a služebníků církevních ze svého má přispívati. Populární rozmluvy jsou protkány pořekadly a příklady ze života. („Časopis katol. duchov.“ 1870, str. 558 n.)

Č. 3. Zkáza z tebe, Israeli! aneb Na kněze se všecko sveze. Od Jos. Ehrenbergra. Účelem spisku je vyvrácení bludných předsudkův proti kněžstvu mezi lidem rozšířených. („Časop. katol. duchov.“ 1870, str. 559.)

Č. 4. O katolicko-politických besedách co mocném prostředku k zachování a ochránění společnosti lidské vypravuje K. Dittrich, rektor chlap. semin. ve Vídni. Zčeštil Karel Hložek. Po historickém úvodu, jenž líčí kruté řádění revoluce francouzské r. 1779, vykládá se veliký prospěch, jaký katolicko-politické besedy jak v náboženském, tak i v politickém a sociálním ohledu s sebou přinášejí, a na konec dává se poučení, kterak takové spolky mají se zřizovati. Připojen i formulář stanov s nástinem jednacního řádu. („Časop. katol. duchov.“ 1870, str. 629.)

Č. 5. Manželství bez svátosti neboli Smlouva jako smlouva. Od Jos. Ehrenbergra. Spisovatel vykládá, že manželství není pouhou smlouvou občanskou, nýbrž že jest svátostí a tudíž před tváří Církve a před oltářem Páně má býti uzavřeno. Ve způsobu rozmluvy spisovatel vysvětluje názor Církve katolické o sňatku občanském a námitky poráží pádnými důvody. („Časopis katol. duchov.“ 1870, str. 629 n.)

Č. 6. Listy z Ameriky a o Rusi. Od kanovníka Jos. Ehrenbergra. V několika dopisech objasněny jsou stručně všechny obtíže na cestě a vylíčena hrozná bída, která v každém směru, hmotném, mravním a náboženském, bývá smutným údělem mnohých, kteří do Ameriky se stěhují a tam pracně se uchytí. Neméně živými barvami vylíčen jest nepřijemný pobyt nejednoho Čecha v Rusku. („Časopis katol. duchov.“ 1871, str. 80.)

Č. 7. Sedmero proutků ze spisů Mistra Jana Husi. Spisovatel Václav Štulc do-
ličuje, jak starý Hus a novověcí jeho oslavovatelé k sobě se hodí, když jej za patrona své nevěry a mravní zpustlosti prohlašují. Na základě spisů Husových, J. K. Erbenem vydaných, dovozuje spisovatel, že Hus nevěrce odsuzoval do pekla, že přísně naléhal na svěcení svátků, že modlitbu, půst, zpověď a sv. přijímání kladl za přední povinnosti křesťanovy. Co do svobody svědomí, od mnohých moderních Husitů tak velebené, spisovatel ukazuje, kterak Hus nazývá ďábelníky všechny kacíře, kteří drží bludy proti Pismu svatému a učení křesťanskému. („Časopis katol. duchov.“ 1871, str. 79 n.)

Č. 8. Dědictví sv. Petra a 20. den měsíce září 1870. Sepsal dr. Jan Ev. Bílý. Líčí svato-krádežný zločin, který spáchala italská vláda 20. září r. 1870, oloupivši sv. Otce Pia IX. o poslední zbytek panství světského či o dědictví sv. Petra. („Časopis katol. duchov.“ 1871, str. 231 n.)

Č. 9. Katolíci, nedejme se! Od Ed. Bryn-
nicha. Soused Knížek uvádí v posměch nevěrecké tlachy nedouka - studenta. Při tom některé běžné námitky proti katolickému učení: o stvoření světa, nutnosti zjeveného náboženství, o rozdílu vyznání náboženských, o ústním podání, zpovědi, postu, úctě P.

Marie, Svatých, obrazův i ostatků Svatých, probírají se způsobem snadno pochopitelným, a ne tak učenými důvody, jako spíše důkazy vzatými ze zkušenosti, protivné bludy se potírají. („Časopis katol. duchov.“ 1871, str. 231 n.)

Č. 10. Číslem desátým „Odchod českého kněze do Ameriky“ od Jos. Souhrady důstojně uzavřel Katol. spolek tiskový první rok své blahodárné činnosti: loučení osady s milovaným knězem, bouře na moři, různé nesnáze a konečný zdar, s jakým působení našeho krajana potkalo se v Americe. Spiskem tím chtěl spisovatel probudit v čtenáři živou účast s duchovními potřebami rodných bratří za oceánem. („Časopis katol. duchov.“ 1871, str. 231 n.)

Někdo uznal by snad za hodno, probrati tak všechny ročníky dosud vydané; leč snáze se to řekne, nežli provede, a mimo to by pak tato jubilejní brožurka vzrostla nad míru vykázanou. Stačí snad ještě připomenouti, že v uplynulém čtyřicetiletí všechny téměř obory literatury lidové se vystřídaly.

NOVÉ STANOVY KATOLICKÉHO SPOLKU TISKOVÉHO.

§ 1.

Sídlo a jednací řeč spolku.

Sídlo spolku jest Praha. Jednací řeč jest česká.

§ 2.

Účel spolku.

Účelem Katolického spolku tiskového jest, tiskem všemožně prospěti věci katolické.

§ 3.

Prostředky spolku.

Vytčeného účelu spolkového má se dosáhnouti:

- a) vydáváním a rozšiřováním katolických tiskopisů, zejména „Hlasů katolického spolku tiskového“;
- b) obstaráváním rychlých, věrných a opravných dopisů i telegramů;
- c) prováděním a podporováním podniků k tomu cíli prospěšných.

§ 4.

Zásady, jimiž se spolek řídí.

Spolek nevydává aniž podporuje listy a tiskopisy politické, pokud zabývají se otázkami ústavními.

Ovšem však může spolek podporovati listy, kteréž pojednávají o náboženských otázkách se stanoviska katolického.

§ 5.

Příjmy spolku.

Příjmy spolku tvoří:

- a) členské příspěvky;
- b) dary dobrodinců;
- c) výtěžek z podniků spolkových.

§ 6.

Jak se užije příjmů spolkových?

O upotřebení příjmů spolkových k účelům stanovami vytčeným rozhoduje výbor právoplatným usnášením.

§ 7.

Kolikere členy má spolek?

Spolek má členy skutečné a to dvojího druhu:

- a) zakládající,
- b) přispívající.

Mimo to mohou býti zvoleni valnou hromadou za čestné členy osoby, které si vydobily zvláštních zásluh o tisk katolický.

§ 8.

Kdo se může státi členem spolku?

Členy spolku mohou se státi toliko osoby katolické, fysické nebo právní.

O přijetí rozhoduje předseda.

V případě, že by předseda odepřel někomu přijetí do spolku, může odmrštěný odvolati se k výboru, jehož usnesení jsou pak rozhodující.

§ 9.

Příspěvky členů spolkových.

Členové zakládající složí při vstoupení nejméně 100 korun r. m., přispívající jako roční příspěvek nejméně dvě koruny r. m., kterýž se na počátku každého roku skládá.

§ 10.

Povinnosti členů spolkových.

Každý člen má:

- a) dle možnosti odbírat, doporučovati a rozšiřovati tiskopisy katolické spolkem schválené a naproti tomu všemi dovolenými prostředky rozšiřování špatných spisů zamezovati;
- b) katolickým listům dopisy a pojednání a všem listům opravy zasílati ve prospěch věci katolické;
- c) oznámení a inseráty všeho druhu buď sám podávati neb od jiných zjednávati.

§ 11.

Práva členů spolkových.

Každý skutečný člen spolku obdrží tiskopisy spolkem vydané zdarma, jiné pak, pokud se spolku po-

daří je získati, za levnější cenu, účastní se valných hromad spolku, má právo činiti tam návrhy, rokuje a hlasuje.

Kdo nezapravil patřičných příspěvků, nemůže vykonávati práv člena skutečného.

§ 12.

Vystoupení ze spolku.

Každý člen může vystoupiti ze spolku, ohlásiv to u předsedy ústně nebo písemně.

§ 13.

Vyloučení ze spolku.

Toto se stane:

- a) když skutečný člen nevyhověl povinnostem svým, jsa třikrát k tomu ve lhůtách měsíčních vyzván;
 - b) když výbor rozhodne, aby některý člen vyloučen byl pro zřejmé protikatolické smýšlení.
- Odvolání děje se k smírčímu soudu.

§ 14.

Správa spolku.

Spolek řídí výbor, volený valnou hromadou na tři leta absolutní většinou přítomných. Výbor ten sestává z devíti členův a tří náhradníkův. Výbor, když bylo zvolení jeho vzato k. a. Ordinariátem v Praze na vědomí, volí ze svého středu předsedu, místopředsedu, jednatele, pokladníka a zapisovatele.

§ 15.

Hlava spolku.

Hlavou spolku jest předseda, který veškero jednání spolkové řídí a spolek na veřejnost zastupuje; jeho zástupcem jest místopředseda.

§ 16.

Jednatelé spolku.

Výbor má právo ustanoviti místní jednatele, jakož i zakládati místní odbory.

§ 17.

Správa jmění spolkového.

Výbor spravuje jmění spolkové a vynakládá je toliko k účelům spolkovým. Výbor má právo činiti smlouvy s osobami třetími ve prospěch spolkových účelů, jakož i přejímati jménem spolku závazky toho se týkající.

§ 18.

Práva a povinnosti předsedy.

Mimo práva a povinnosti již zmíněné přísluší předsedovi:

- a) výbor a valnou hromadu ke schůzím svolávat i jim předsedati;
- b) usnesení učiněná ve skutek uváděti;
- c) věci neodkladné spolku se týkající bez předcházejícího usnesení obstarati, z čehož pak jest mu při nejbližší schůzi výboru účet klásti;
- d) listiny spolku se týkající podpisovati.

Všechna práva a povinnosti předsedy spadají, nemůže-li je předseda sám vykonávat, nebo přeje-li si toho, na místopředsedu.

§ 19.

Sezení výboru.

Výbor koná pravidelná sezení pokud možno každého čtvrt roku; mimořádná sezení ustanovuje dle potřeby předseda.

Ke schůzím těmto pozvou se členové výboru i náhradníci, kteřížto poslední mají však toliko hlas poradní, a rozhodující teprve tehdy, když zastupují nepřítomné členy výboru,

Usnášeti se může toliko většinou hlasů oprávněných, a sice za přítomnosti nejméně pěti členů, předsedajícího v to počítaje. Hlas předsedajícího rozhoduje při stejném počtu hlasů.

§ 20.

Valná hromada.

Valnou hromadu svolává předseda nejméně jednou do roka, dle potřeby také častěji, ke dni a místu 14 dní napřed ve veřejných listech určenému, rovněž i tehdyž, když většina výboru takovou schůzi za nutnou pokládá.

§ 21.

Předměty rokování valné hromady.

Valná hromada

- a) vykonává spolkové volby,
- b) volí čestné členy,
- c) radí se o návrzích ve prospěch účelů spolkových buď výborem anebo 5 členy aspoň 8 dní před valnou hromadou předsednictvu písemně podaných, usnáší se o nich a svěřuje jich uskutečnění výboru,
- d) přijímá zprávu o činnosti spolku,
- e) rozhoduje o změnách stanov a o rozejítí se spolku,
- f) zkoumá účty a volí dva revisory k jich zkoušení.

§ 22.

Způsob hlasování.

Všichni oprávnění skuteční členové spolku, kteří dostali povinností svým, mohou při valných hromadách o jednotlivých návrzích hlasovati. K platnému usnášení se je třeba účastenství nejméně 15 členů, oprávněných k hlasování. Platné usnášení děje se absolutní většinou přítomných.

Nesejde-li se v` hodinu, na niř valná hromada svolána, potřebný počet členů, koná se za půl hodiny na to valná hromada za každého počtu členů k hlasování oprávněných.

§ 23.

Oznámení členům činěná.

Oznámení členům spolku dějí se buď přímo, nebo ohlášením ve veřejných listech katolických.

§ 24.

Soud smírčí.

Při nahodilých sporech v` záležitostech spolkových rozhoduje soud smírčí, ku kterémuž volí každá strana dva soudce ze středu spolku, jimž předsedá a spolu s nimi rozhoduje předseda spolku, nebo zástupce jeho jím ustanovený.

§ 25.

Rozejití se spolku,

O rozejití se spolku rozhoduje platně valná hromada řádně svolaná, když aspoň dvě třetiny přítomných pro to hlasují.

§ 26.

Odkaz jmění.

V případě rozejití se spolku připadne společné jmění čisté, kteréž zbylo po zapravení všelikých výloh spolkových, nejd. kníž. arcib. Ordinariátu pražskému, aby je vynaložil, pokud možno, ve smyslu účelu spolkového.

Tyto nové stanovy byly schváleny vynesemím k. a. Ordinariátu v Praze ze dne 18. prosince 1907 čís. 17170 a c. k. místodržitelství v Praze ze dne 17. února 1908 čís. 21753.

Poznámění. Valné i výborové schůze konají se nyní v místnostech Křesť. akademie v Praze II., Ferdinandova třída čís. 6., II. p.

Noví zakládající členové

Katolického spolku tiskového v Praze:

Jeho Excellence nejdůstojnější pán Dr. Josef D o u b r a v a, biskup v Hradci Králové.

Vysocé důstojný pan Dr. Jan S e d l á k, papežský prelát, generální vikář a kanovník u sv. Víta v Praze.

Vysocé důstojný pan Dr. Josef T u m p a c h, papežský prelát, vicekancléř české bohosl. fakulty a kanovník u sv. Víta v Praze.

Vldp. Je ž e k Jan, školní a konsist. rada, em. professor nábož. v Praze II.

OBSAH

	Strana
Úvod	5
Výbor a funkcionáři	23
Kronika a usnesení na schůzích	25
Vypisování a udílení cen	30
Jména spolkové	31
Poslední účetní rozvaha	33
Dary, jež obdržel Katolický spolek tiskový	34
Dary Katolického spolku tiskového	35
První zakladatelé	37
Dosud žijící zakladatelé a přispívatelé	38
Německý odbor	39
Seznam spisovatelů	44
Seznam spisů dle ročníků	58
Rozdělení spisů dle obsahu či odborů	71
Povšechná úvaha	85
Stanovy nové	89
Noví zakladatelé	96

se hodí žadatelky, jež mají praxi ošetřovatelskou, vychovatelskou, kancelářskou a u vedení domácnosti.

Jsou členky aspirantky vzdělavány v některých předmětech např. v náboženství, ve vychovatelství, v křesťanské sociologii společně, v jiných předmětech se specialisují podle odborů karitativní činnosti.

JSP zřízena jest při kongregaci sester Neposkvrněného Pločeti Panny Marie v Přeřově na Moravě, jež poskytuje Jednotě opory mravní, výchovné, vzdělávací a rodinné. Jinak však spoléhá Jednota, že Bůh vzbudí chudíně a potřebným šlechetné dobrodince, kteří by činili sestry prostřednicemi své lásky k bližnímu.

Doba přípravy na lidumilnou činnost trvá v JSP dvě léta.

O přijetí žádá se v ústředí JSP v Přeřově na Moravě. Žadatelka se představí osobně a přinese křesťanův list, propouštěcí vysvědčení ze školy, všechna vysvědčení o praktické způsobilosti, mravní vysvědčení od farního úřadu, v němž podotčeno, je-li svobodna a zda přijala svatě biřmování, domovský list a lékařské vysvědčení.

Je-li žadatelka přijata na zkoušku, přinese s sebou potřebné prádlo a šatstvo.

Celé věno žadatelčino odevzdá se do správy JSP, jež jí celé věno, ovšem bez úroků, vrátí, kdyby dobrovolně vystoupila nebo byla propuštěna. Rovněž i výbava byla by vrácena v tom stavu, v jakém by právě byla. Chudoba však není nepřekonatelnou překážkou přijetí do JSP, jsou-li splněny ostatní podmínky.

Z podaného nástinu jest jasno, jak zdatný pomocník v pastoraaci dneška vyrůstá v JSP. Na sta farností čeká na tuto výpomoc při obrovské práci pastorační, jež snaží se vše obnoviti v Kristu Ježíši.

Dr. J. N. Jindra.

Zánik Katolického spolku tiskového v Praze. — Odběratelstvu a čtenářstvu katolického tisku jistě byly dobře známy svazečky v modrých obálkách pod jednotným titulem „Hlasy Katolického spolku tiskového.“ Přinesly množství populárně psaných prací poučných (jmenovitě apologetických, historických a výchovných) i zábavných — úhrnem 226 — a nezapadly do našich knihoven bez užitku. Vydavatelem a ředitelem obsahu jejich byl „Katolický spolek tiskový“, jeden z nejstarších našich podniků toho druhu, jehož založení, účel a činnost v letech 1870—1910 dosti podrobně líčí spisek prof. Jana Ježka „Čtyřicet let Katolického spolku tiskového v Praze“ (vydán r. 1911 jako 5. číslo 42. ročníku „Hlasů Katol. spolku tisk.“ a má 96 stránek) a jehož další působnost a konec vypsati má pro památku tento článek. Vlastním však nakladatelem „Hlasů“ byla od roku 1902 soukromá firma knihkupecká (Cyrillo-Methodějské knihkupectví G. Francla), jež podle smlouvy od r. 1911 vždy na 3 léta obnovované (znění viz ve spisku Ježkově na str. 28—30) hradila veškeren náklad knihtiskárenský a expediční a vedle obvyklých bezplatných výtisků autorských a redakčních (a od r. 1915 i 50 výtisků na Ježkovou nadaci k zakládání knihoven) platila Katolickému spolku tiskovému, jenž sám honoroval autory přijatých prací, 500 K

hotově. Za to však zmíněná firma měla právo a možnost na svůj vlastní zisk rozmnožit počet výtisků (smlouvou byl stanoven počet 3000 ex.) a byla výhradní majitelkou veškerých zbylých zásob. Spolku finančně slabému a k samostatné činnosti vydavatelské nezařizované takovátou úmluva a vázanost v normálních poměrech mohla býti oporou, avšak v posledních letech válečných, vyžadujících pro naše knižní vydavatelstva (jež neměla a nechtěla býti v první řadě výdělečná) vždy větších obětí, stala se mu i hrotem. A tak, když Cyrillo-Methodějské knihkupectví, stěžujíc si do ztráty s vydáváním „Hlasů“ od r. 1916 spojené i do vzrůstajících nesnází knihtiskařských, po 1. čísle 48. ročníku další vydávání zastavilo, ustala i činnost spolková, a když nově navrhované plány se pro poměry vždy horší jevíly neuskutečnitelnými, odhlasovala poslední valná hromada 10. března 1925, aby se Katolický spolek tiskový rozešel.

Ježkův spisek vypočítává publikace „Hlasů“ až do roku 1911 (ročníku 42.). Od té doby vyšlo:

Roku 1912 (ročník 43.): Číslo 1. Moderní názory ve světle Otčenáše. Napsal A. Heinen, přeložil L. Novotný. (Krámská cena 1 K 20 h.) — Č. 2. Obrázky z válek Napoleonských. Nakreslil J. Ježek. (90 h.) — Č. 3. Naši řemeslníci. Líčí dr. Josef Kachník. (50 h.) — Č. 4. Na paběrce. Napsal Alois Dostál. (80 h.) — Č. 5. Pro dlouhé večery. Řada II. Napsal A. B. Šťastný. (1 K 40 h.)

Roku 1913 (ročník 44.): Č. 1. Z husitství do protestantismu. Díl IV. Píše Jiří Sahula. (1 K 30 h.) — Č. 2. Z knihy života. Řada IV. (veselá). Vydal V. Tumpach. (1 K 80 h.) — Č. 3. Sv. Helena dle historie a podání. Napsal dr. R. Couzard (přeložila Julie Ebertová). (1 K 50 h.)

Roku 1914 (ročník 45.): Č. 1. Z husitství do protestantismu. Díl V. Píše Jiří Sahula. (1 K 70 h.) — Č. 2. a 3. J. Ježek: Zasluby papežů. Hrst statí vychovatelských. (1 K 20 h.) — Č. 4. a 5. Jaroslav Novák: Úrty a nálady. L. Grossmannová-Brodská: Z minulých časů. (1 K 70 h.)

Roku 1915 (ročník 46.): Č. 1. Z husitství do protestantismu. Díl VI. Píše Jiří Sahula. (1 K 50 h.) — Č. 2. Samozvanec. Povídka z dob husitských. Napsal Al. Dostál. (1 K 20 h.) — Č. 3. Z husitství do protestantismu. Díl VII. Píše Jiří Sahula. (1 K 80 h.)

Roku 1916 (ročník 47.): Č. 1 a 2. Svatá Zita Napsal Josef hr. Ledóchowski, přeložil Fr. Wolf. Naše naděje. Napsal Fr. Wolf. (90 h.) — Č. 3. Lidské osudy. Napsala L. Grossmannová-Brodská. (1 K 40 h.) — Č. 4. Blouznivost a pověry věku husitského. Píše Jiří Sahula. (1 K 90 h.)

Roku 1917 (ročník 48.): Sv. Jan Nepomucký. S krátkým nástinem dějů kláštera a města Nepomuku. Napsal Frant. Štědrý. (1 K 20 h.)

Bylo ještě připraveno číslo 2. „Několik povídek“ od Grossmannové-Brodské a číslo 3. a 4. „Stopadesát zasloužilých kněží katolických“ od dra Eug. Kadeřávka, i na rok 1918 uchystány již dvě nové práce Sahulovy, ale ve „Hlasech“ již nic z toho nevyšlo — a tak zůstalo 1. číslo 48. ročníku poslední publikací „Hlasů Katolického spolku tiskového.“ V posledních letech bývalo pražských členů kolem 100, ostatních

celoročních odběratelů hlásilo knihkupectví něco přes 1300; možnosti kontroly spolek ovšem neměl.

Aby získal více prací a hodnotnějších, vedle honoráře (jenž býval za číslo 50 až 100 K a posléze 150 K) vypisoval výbor občas i ceny, ovšem i ty dle svých prostředků neveliké, obyčejně po 50 K. Ke konkursu z r. 1910, o němž se Ježek ještě zmiňuje (str. 31), přihlášený 3 práce (povídky „Pokání“ a „Sběh“ a poučná „Kniha knih“), ale ceny nedosáhla z nich žádná. R. 1913 věnoval prof. J. Ježek svůj honorář 50 K (za „Obrázky z válek Napoleonských“) spolku na vypsání ceny za dějepisnou povídku z doby husitské. Konkurs ohlášen se lhůtou do 1. listopadu, došly 2 práce („Samozvanec“ a „Obrázky z doby husitské“), ceny však opět nedosáhly, jen „Samozvanec“ přijat do „Hlasů“ za obvyklý honorář. Výbor vypsal r. 1915 cenu 50 K znova, tentokrát za poučné dílo především o době husitské, a tu přisoudil r. 1916 spisu (jedinému, jenž se o cenu ucházel,) Jiřího Sahuly „Blouznilství a pověry věku husitského“, jenž pak vyšel s poznámkou „Cenou Katol. spolku tiskového počtená práce“ jako 4. číslo 47, ročníku. Roku 1916 vypsána nová cena 50 K na poučnou práci apologetickou nebo historickou, ale ta zůstala bez uchazečů. Redaktorem „Hlasů“ po zesnulém dru Jos. Tumpachovi byl dr. Ant. Podlaha a recensenty konkurenčních prací bývali předseda, místopředseda a jednatel.

Dle stanov řídil spolek výbor (volený valnou hromadou na tři léta) o 9 členech a 3 náhradnících, jenž si ze svého středu volil předsedu, místopředsedu, jednatele, pokladníka a zapisovatele. Ježkova knížka str. 23. uvádí funkcionáře zvolené na valné hromadě dne 7. května 1908. Od té doby měnili se takto:

Předsedové: Dr. Jan Sedlák do roku 1915, kdy resignoval, dr. Josef Tumpach od r. 1915 do své smrti 20. listopadu 1916, dr. Ant. Podlaha od r. 1916.

Místopředsedové: dr. Jos. Tumpach do r. 1915, Josef Hamrámí od r. 1915.

Jednatelé: Jos. Hamrámí do r. 1915, Ant. Postřihač od r. 1915.

Pokladníci: dr. Ant. Višek do své smrti 19. prosince 1918, Ant. Postřihač (spolu jednatel) od r. 1918 do 1919, Aug. Krčmář od r. 1919 do své smrti 26. ledna 1925, Ant. Postřihač (spolu jednatel) r. 1925.

Zapisovatelé: Ant. Postřihač do r. 1911, Frant. Pohunek od r. 1911, za něhož však od r. 1915 zapisoval a po jeho smrti (24. května 1920) funkci tu dále vykonával jednatel Ant. Postřihač.

Ostatní členové výboru (od r. 1908 nově přibyli): Jan Ježek od r. 1911 (zemřel 18. listopadu 1913), P. Rajmund Hummel od r. 1915, Jindřich Skopec od r. 1919.

Náhradníci (od r. 1908 nově přibyli): Ant. Postřihač 1911—1915, P. Frant. Blaták od r. 1911—1919, Jindř. Skopec 1915—1919, Bohumil Stašek od r. 1915, Karel Preininger od r. 1916 (spolu revisor), Václav Müller od r. 1919.

Revisori (od r. 1908 nově zvolení): Jan Hornof od r. 1911 do své smrti 3. dubna 1917, Ant. Suchoradský od r. 1919.

Byl tedy poslední výbor Katolického spolku tiskového takto ustaven:

Předseda: svět. biskup a gener. vikář dr. Ant. Podlaha. Místopředseda: inful. převor a prelát Josef Hamršíd. Jednatel a spolu pokladník a zapisovatel: Msgr. Ant. Postřihač. Ostatní členové výboru: biskup královéhradecký dr. Karel Kašpar, kanovník Eduard Šittler, fád. tajemník P. Rajm. Hummer a profesor náb. Jindřich Skopec. Náhradníci: vikarista a redaktor Bohumil Stašek, farář Karel Preininger a kanovník Václav Müller.

Čestnými členy Katol. spolku tiskového jmenováni za tu dobu: r. 1912 konsist. rada dr. Antonín Víšek, jenž byl již od r. 1874 jeho obětavým pokladníkem, a r. 1913 prelát dr. Jan Nep. Sedlák po své resignaci z předsednictví.

Z kroniky a usnesení na valných hromadách a výborových schůzích od r. 1910 zbývá uvésti pro pamět ještě asi toto:

Valná hromada (všechny schůze konaly se v Křesťanské Akademii) 2. června 1911 byla jubilejní, oslavujíc 40 leté trvání Katol. tiskového spolku. Ve „Hlasech“ bylo jubilea pamatováno hlavně dvěma publikacemi: zmíněným již spiskem Ježkovým a pak mimořádně nákladně vypravenou, tehdy po otevření hrobu sv. Václava a znovuzřízení kaple svatováclavské velmi příležitostnou prací dra Ant. Podlahy „Sv. Václava hrob a ostatky“. S Cyrillo-Methodějským knihkupectvím uzavřena smlouva o nákladu a prodeji spolkových „Hlasů“ v letech 1911 až 1913. Českým ordinariátům posle se žádost o doporučení Katol. tiskového spolku. Provedeny volby výboru.

Na výborové schůzi 19. prosince 1911 sděleno, že k žádanému doporučení došlo či dojde v Ordinariátním listě pražském, královéhradeckém a litoměřickém, nejd. pp. Jeho Em. arcibiskup pražský a biskup litoměřický přistupují za členy spolku, brněnský pak slibuje doporučení jubilejní spis dra Podlahy, ne však spolek sám, a to z péče o své vlastní spolky diecéšní. Z Olomouce a z Budějovic nedošla odpověď. Při zprávě o nových knihách podotčeno, že spolek rozšířil dosud přes 50.000 výtisků dobrých knih.

Na valné hromadě 18. prosince 1912 usneseno na doporučení prof. J. Ježka umožniti hojnější přístup členů zakládajících prominutím polovičky stanoveného příspěvku (100 K). Rovněž na jeho návrh zvolen dr. Ant. Víšek, nejstarší člen výboru, čestným členem a se souhlasem přijato, aby spolek rozdával více knih, jak před lety činíval.

Na valné hromadě (a na výborové schůzi po ní) 7. listopadu 1913 dr. J. Sedlák písemně se vzdává předsednictví spolku. Usneseno zvoliti ho čestným členem se žádostí, by resignaci odvolal. Přijat písemný návrh prof. Ježka (tou dobou ležícího ve vinohradské nemocnici), aby se napříště v některém čísle „Hlasů“ uveřejňovaly výroční zprávy o činnosti spolkové. Druhý návrh, jak zjednodušiti provádění Ježkovy nadace pro zakládání a podělování knihoven, zřízené při vědeckém odboru Křesťanské Akademie, projedná výbor po uzdravení navrhovatele. Uctěna památka tří zesnulých členů: kanovníků Jana Marka a Karla Kmocha a kons. rady Bern. Doláka. R. 1912 měl spolek 4 členy zakládající, 1 čestného, v Praze 103 členy přispívající a asi 1400 odběratelů.

Na valné hromadě (a výborové schůzi před ní) gener. vikář dr. J. Sedlák opět sděluje připisem, že se neodvolatelně vzdává veškerého působení v Katolickém spolku tiskovém. Smlouva s knihkupectvím Francovým obnovena na léta 1914 až 1916 se změnou, že se knihkupectví zavazuje dávat ročně kromě 500 K na honoráře ještě 50 výtisků každého čísla „Hlasů“ zdarma (na Ježkovu nadaci), má však právo tisknouti o ten počet více exemplářů. Uctěna památka zemřelých členů prof. Jana Ježka a vikar. Frant. Marka. R. 1914 měl spolek 2 členy čestné, 4 zakládající a v Praze 97 členů přispívajících. Volby do výboru.

Na výborové schůzi 20. března 1910 volba funkcionářů nového výboru.

Na výborové schůzi 2. března 1916 sděleno, že rukopisů povídek je pro budoucnost zásoba. Při jednání o výsledku konkursu (cenou odměněn Sahulův spis „Blouzníloství a pověry věku husitského“) poukazuje vikář Fr. Pohunek k tomu, že vyšel nějaký spis proticírkevní o čarodějství a že třeba proti tomu s naší strany něco vydati; sám prý má dosti materiálu o té věci po ruce, avšak času se mu již nedostává. Výbor žádá tedy p. vikáře, aby si opatřil ke zpracování pomocníka, jemuž se vyplatí za to 50 K.

Na valné hromadě 30. března 1916 mimo obvyklý pořad a věci již svrchu zmíněné nebylo jiného jednání. R. 1915 měl spolek v Praze 101 člena a ostatních odběratelů „Hlasů“ hlášeno 1342.

Na výborové schůzi dne 19. prosince 1916 vřele vzpomenuto zesnulého předsedy preláta dra J. Tumpacha, jehož ztráty srdečně je želeno. Volba nového předsedy. Při audienci u J. M. kníže arcibiskupa pa Pavla hr. Huyna 17. prosince 1916 byl s katolickými spolky zastoupen také Katol. spolek tiskový. Ke koncentrační schůzi společné práce katolické za spolek náš byl pozván předseda dr. Tumpach, jenž však v tom čase právě zemřel.

Na výborové schůzi 12. června 1917 ujímá se úřadu nový předseda prelát dr. Ant. Podlaha. V redakci „Hlasů“ při pročitání rukopisů vypomohou mu na jeho přání vik. B. Stašek a prof. J. Skopec. S Cyr.-Method. knihkupectvím obnovena dosavadní smlouva pro léta 1917—19. Knihkupectví si stěžuje na zvýšené tiskárenské ceny a sděluje, že má nyní ročně na 2800 K deficitu z „Hlasů“. Usneseno omeziti počet i objem čísel a od r. 1918 zvýšiti členský příspěvek ze 2 K na 3 K. Předseda navrhuje zvýšiti přiměřeně honoráře autorům a platiti jim podle archů.

Na valné hromadě 23. října 1917 na upozornění sekret. P. Hummla, že by bylo třeba získati vhodnou práci o tak zvané církvi národní, dodává vik. Stašek, že dp. Sahula podobnou práci má již rozdělanu. Též by se mohlo pro „Hlasy“ použiti povídek pozůstalých po † faráři Váňovi z Královéhradecka.

Na valné hromadě 12. března 1919 uctěna památka zesnulého dra Ant. Víška, nejstaršího člena výboru a po 44 léta spolkového pokladníka. Loni pro nepříznivé poměry nebylo žádné schůze, ale také žádné činnosti spolkové. Cena tisku jest nyní šestnásobná a papíru až stonásobná. Cyrillo-Methodějské knihkupectví nás v nejtěžší době opustilo,

sdělivši dopisem ze dne 31. července 1918, že v přítomné době pro neslýchané zdražení tisku a nouzi o papír nelze vůbec pomýšleti na vydání dalších podílů — (1. číslo 48. ročníku vyšlo asi v polovici 1917) — a dává výboru volnost rozhodnutí. Usneseno rozvázati s knihkupectvím smlouvu a podány návrhy na novou činnost době přiměřenou. Zatím bylo by snad možno vydávati časové brožury; vik. Stašek převzal by redakci, Skopec expedici. Volby do výboru.

Na valné hromadě 10. března 1925 předseda věnuje čestnou vzpomínku zemřelým členům výboru Frant. Pohunkovi a Aug. Krčmářovi. Podává pak obraz nynějších poměrů tiskových stále se zhoršujících. Při minulé schůzi kmitla naděje z úmyslu osamostatniti spolek a začítí vlastní činnost vydavatelskou; dnes by však celé jmění spolkové nestačilo na náklad jediné knihy. S těžkým srdcem odhodláváme se tedy k tomu, aby se Katolický spolek tiskový po 55 leté činnosti dnes rozešel. Vykonal jistě až do doby světové války čestně svůj úkol a svými publikacemi vydobyl si mnohých zásluh. Návrh na rozejítí se spolku podle § 25. stanov přijali všichni přítomní. Potřebné úřední formality provedl pak jednatel a čisté jmění spolkové odevzdáno podle § 26. stanov nejd. arcib. ordinariátu, aby ho užil ve smyslu spolkového účelu ve prospěch Dědictví svatojanského. V „Úředním listě republiky Čsl.“ ohlášen rozchod spolku v čísle 59. ze dne 13. března 1925, str. 1230, takto: „Vyhlaška. Katolický spolek tiskový v Praze usnesením valné hromady dne 10. března 1915 podle § 25. stanov se rozešel. Dr. Ant. Podlaha, býv. předseda“.

Spolkové jmění trvalo celkem na své skrovné výši, mimořádně vzrostši r. 1913 jediné odkazem 1000 K kanovníka Vincence Švehly, faráře na Smíchově, a nejd. arcib. ordinariátu bylo odevzdáno 26. března 1925 ve 3 vkladních knížkách, a to: 1. v záložně „Důvěra“ čís. 696 se vkladem Kč 1213·18, 2. v „České spořitelně“ čís. 155.145 Kč 1418·81 a 3. tamže čís. 158.856 Kč. 832·03, — úhrnem tedy Kč 3464·02.

S knihou protokolů a s ostatním archivem zaniklého Katol. spolku tiskového odevzdal poslední jednatel Mons. Ant. Postřihač nejd. arcib. ordinariátu do uschování i spisy týkající se Družstva „Čecha“ a tiskárny od r. 1872 a Družstva sv. Vojtěcha na vydávání katolických novin od r. 1897, jehož byl též jednatelem.

Jindřich Skopec.

LITERATURA.

Podíl Dědictví Svatojanského na rok 1926 právě vyšel. Jest neobyčejně bohatý; skládá se ze tří knížek v krámské ceně 14 Kč. Jsou to: P. Bonaventury J. Wilhelma „Svatý František Serafinský“, Ant. Theina „Podvod Fulgenta Ohma“ a Václava Špačka „Po cestách pokroku“. Členové nechť hlásí se o podíl v onom knihkupectví, jež mají vyznačeno na členském lístku. Při tom jest jim zaplatiti 2 Kč ve prospěch Dědictví a 50 h knihkupec za vydání podílu; kdo by žádal, aby mu knihkupec podíl poštou zaslal, připojí ovšem příslušný obnos na poštovné,